

Službeni list

Europske unije

C 103

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 62.
18. ožujka 2019.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2019/C 103/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
---------------	---	---

Sud

2019/C 103/02	Odluka Suda od 12. veljače 2019. o službenim blagdanima i sudskim praznicima	2
---------------	--	---

2019/C 103/03	Raspoređivanje potpredsjednice u vijeće od pet sudaca	4
---------------	---	---

2019/C 103/04	Raspoređivanje potpredsjednice i predsjednikâ vijeća od pet sudaca u vijeća od tri suca	4
---------------	---	---

Opći sud

2019/C 103/05	Odluka Općeg suda od 27. veljače 2019. o sudskim praznicima	5
---------------	---	---

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2019/C 103/06	Predmet C-221/18 P: Rješenje Suda (šesto vijeće) od 13. prosinca 2018. – Électricité de France (EDF) protiv Europske komisije, Francuske Republike (Žalba — Članak 181. Poslovnika Suda — Državne potpore — Prva odluka Europske komisije — Mjera državne potpore koja je nespojiva s unutarnjim tržištem — Poništenje Općeg suda Europske unije — Potvrda Suda Europske unije — Druga Komisijina odluka — Mjera državne potpore koja je nespojiva s unutarnjim tržištem — Odbijanje tužbe za poništenje — Članak 266. UFEU-a — Povreda pravomoćnosti prve presude Općeg suda — Iskrivljavanje dokaza — Nepoštovanje Komisijine obveze provođenja detaljne i nepristrane istrage koje je počinio Opći sud — Nedostatak u obrazloženju — Kvalifikacija mjere — Nova ili postojeća potpora)	6
2019/C 103/07	Predmet C-561/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. rujna 2018. uputio Verwaltungsgericht Berlin (Njemačka) – Solvay Chemicals GmbH protiv Bundesrepublik Deutschland	6
2019/C 103/08	Predmet C-674/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. listopada 2018. uputio Bundesarbeitsgerichts (Njemačka) – EM protiv TMD Friction GmbH	7
2019/C 103/09	Predmet C-675/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. listopada 2018. uputio Bundesarbeitsgericht (Njemačka) – FL protiv TMD Friction EsCo GmbH	9
2019/C 103/10	Predmet C-719/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. studenoga 2018. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) – Vivendi SA protiv Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni	11
2019/C 103/11	Predmet C-760/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. prosinca 2018. uputio Monomeles Protodikeio Lasithiou (Grčka) – M.V. i dr. protiv Organismos Topikis Aftodioikisis (O.T.A.) „Dimos Agiou Nikolaou”	12
2019/C 103/12	Predmet C-827/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. prosinca 2018. uputio Amtsgericht Kamenz (Njemačka) – MC protiv ND	13
2019/C 103/13	Predmet C-17/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. siječnja 2019. uputio Cour de cassation (Francuska) – Bouygues travaux publics, Elco construct Bucarest, Welbond armatures	14
2019/C 103/14	Predmet C-19/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. siječnja 2019. uputio Cour de cassation (Belgija) – État belge protiv Pantochim SA, u stečaju	15
2019/C 103/15	Predmet C-29/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. siječnja 2019. uputio Bundessozialgericht (Njemačka) – ZP protiv Bundesagentur für Arbeit	15
2019/C 103/16	Predmet C-30/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. siječnja 2019. uputio Högsta domstolen (Švedska) – Diskrimineringsombudsmannen protiv Braathens Regional Aviation AB	16
2019/C 103/17	Predmet C-35/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. siječnja 2019. uputio Tribunal de première instance de Liège (Belgija) – BU protiv Belgijske Države	17
2019/C 103/18	Predmet C-46/19 P: Žalba koju je 25. siječnja 2019. podnijelo Vijeće Europske unije protiv presude Općeg suda (treće prošireno vijeće) od 15. studenoga 2018. u predmetu T-316/14, Kurdistan Workers' Party (PKK) protiv Vijeća	17
2019/C 103/19	Predmet C-69/19 P: Žalba koju je 29. siječnja 2019. podnio Credito Fondiario SpA protiv rješenja Općeg suda (osmo vijeće) od 19. studenoga 2018. u predmetu T-661/16, Credito Fondiario protiv SRB-a	18

2019/C 103/20	Predmet C-157/17: Rješenje predsjednika Suda od 12. prosinca 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – X protiv Staatssecretaris van Financiën, uz sudjelovanje: Nederlandse Orde van Belastingadviseurs, Loyens Loeff NV	20
2019/C 103/21	Predmet C-76/18: Rješenje predsjednika Suda od 11. prosinca 2018. – Europska komisija protiv Republike Austrije, koju podupire Francuska Republika	20
2019/C 103/22	Predmet C-77/18: Rješenje predsjednika Suda od 11. prosinca 2018. – Europska komisija protiv Republike Austrije, koju podupire: Francuska Republika	20
2019/C 103/23	Predmet C-79/18: Rješenje predsjednika Suda od 11. prosinca 2018. – Europska komisija protiv Republike Austrije, koju podupire: Francuska Republika	21
2019/C 103/24	Predmet C-206/18: Rješenje predsjednika Suda od 11. prosinca 2018. – Europska komisija protiv Republike Poljske, koju podupiru: Kraljevina Belgija, Francuska Republika	21
2019/C 103/25	Predmet C-487/18: Rješenje predsjednika Suda od 17. prosinca 2018. – Europska komisija protiv Republike Austrije	21
2019/C 103/26	Predmet C-685/18: Rješenje predsjednika Suda od 21. prosinca 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio High Court (Irska) – Irska) – Minister for Justice and Equality protiv ND	21

Opći sud

2019/C 103/27	Predmet T-177/16: Presuda Općeg suda od 5. veljače 2019. – Mema protiv OCVV (Braeburn 78 (11078)) („Biljna sorta — Zahtjev za oplemenjivačko pravo na biljnu sortu Zajednice za biljnu sortu Braeburn 78 (11078) — Određivanje drugog ureda za ispitivanje — Opseg ispitivanja koje treba provesti žalbeno vijeće — Obveza obrazlaganja”)	22
2019/C 103/28	Predmet T-487/16: Presuda Općeg suda od 7. veljače 2019. – Arango Jaramillo i dr. protiv EIB-a („Javna služba — EIB-ovo osoblje — Mirovine — Reforma iz 2008. — Povišenje stope doprinosa — Naknadne platne liste — Nepostojanje akta koji negativno utječe — Nedopuštenost”)	22
2019/C 103/29	Predmet T-11/17: Presuda Općeg suda od 7. veljače 2019. – RK protiv Vijeća („Javna služba — Dužnosnici — Članak 42.c Pravilnika o osoblju — Odlazak na dopust u interesu službe — Jednako postupanje — Zabrana diskriminacije na temelji dobi — Očita pogreška u ocjeni — Pravo na saslušanje — Dužnost brižnog postupanja — Odgovornost”)	23
2019/C 103/30	Predmet T-117/17: Presuda Općeg suda od 17. siječnja 2019. – Proximus protiv Vijeća („Javna nabava usluga — Pregovarački postupak — Ekonomski najpovoljnija ponuda — Odbijanje ponuditeljeve ponude — Margina prosudbe javnog naručitelja — Zakonitost metode ocjenjivanja — Načelo dobrog financijskog upravljanja”)	24
2019/C 103/31	Predmet T-166/17: Presuda Općeg suda od 22. siječnja 2019. – EKETA protiv Komisije („Arbitražna klauzula — Ugovor Sensation sklopljen u okviru šestog okvirnog programa — Prihvatljivi troškovi — Obavijest o terećenju koju je tuženik izdao u svrhu naplate predujmljenih iznosa — Vjerodostojnost evidencija radnog vremena — Sukob interesa”)	24
2019/C 103/32	Predmet T-198/17: Presuda Općeg suda od 22. siječnja 2019. – EKETA protiv Komisije („Arbitražna klauzula — Ugovor Actibio sklopljen u okviru sedmog okvirnog programa — Prihvatljivi troškovi — Obavijest o terećenju koju je tuženik izdao u svrhu naplate predujmljenih iznosa — Vjerodostojnost evidencija radnog vremena — Sukob interesa”)	25
2019/C 103/33	Predmet T-215/17: Presuda Općeg suda od 31. siječnja 2019. – Pear Technologies protiv EUIPO-a – Apple (PEAR) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije PEAR — Raniji figurativni žig Europske unije koji prikazuje jabuku — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje sličnosti znakova — Članak 8. stavak 5. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 5. Uredbe (EU) 2017/1001)”)	26

2019/C 103/34	Predmet T-287/17: Presuda Općeg suda od 7. veljače 2019. – Swemac Innovation protiv EUIPO-a – SWEMAC Medical Appliances (SWEMAC) („Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Verbalni žig Europske unije SWEMAC — Ranija tvrtka ili raniji nacionalni trgovački naziv SWEMAC Medical Appliances AB — Relativni razlog za odbijanje — Ograničenje prava kao posljedica trpljenja — Članak 53. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 60. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001) — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 54. stavak 2. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao 61. stavak 2. Uredbe 2017/1001) — Članak 8. stavak 4. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 4. Uredbe 2017/1001) — Dokazi podneseni prvi put pred Općim sudom”)	27
2019/C 103/35	Predmet T-290/17: Presuda Općeg suda od 30. siječnja 2019. – Stavytskyi protiv Vijeća („Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Ukrajini — Zamrzavanje financijskih sredstava — Popis osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora — Zadržavanje tužiteljeva imena na popisu — Obveza obrazlaganja — Prigovor nezakonitosti — Načelo proporcionalnosti — Pravna osnova — Očita pogreška u ocjeni — Načelo ne bis in idem”)	27
2019/C 103/36	Predmet T-336/17: Presuda Općeg suda od 29. siječnja 2019. – The GB Foods protiv EUIPO-a – Yatecomeré (YATEKOMO) („Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Verbalni žig Europske unije YATEKOMO — Nacionalni figurativni žig yatecomeré — Dopuštenost novih elemenata kojima se podupire točnost općepoznate činjenice — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) i članak 53. stavak 1. točka (a) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji su postali članak 8. stavak 1. točka (b) i članak 60. stavak 1. točka (a) Uredbe (EU) 2017/1001”)	28
2019/C 103/37	Predmet T-461/17: Presuda Općeg suda od 6. veljače 2019. – TN protiv ENISA-e („Javna služba — Privremeno osoblje — Postupak zapošljavanja — Obavijest o slobodnom radnom mjestu — Radno mjesto voditelja odjela — Uvrštenje na popis uspješnih kandidata — Prihvat ponude za zaposlenje — Povlačenje ponude za zaposlenje — Uvjeti zaposlenja — Potvrda o prikladnosti — Članak 12. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika — Očita pogreška u ocjeni — Obrada osobnih podataka — Pravo na saslušanje — Odgovornost”)	29
2019/C 103/38	Predmet T-549/17: Presuda Općeg suda od 7. veljače 2019. – Frederik Duym protiv Vijeća („Javna služba — Dužnosnici — Postupak imenovanja na mjesto načelnika odjela — Oglas za slobodno radno mjesto — Odbijanje prijave — Imenovanje drugog kandidata — Obveza obrazlaganja — Načelo dobre uprave — Interes službe — Očita pogreška u ocjeni — Načelo nediskriminacije”)	30
2019/C 103/39	Predmet T-559/17: Presuda Općeg suda od 31. siječnja 2019. – Abdulkarim protiv Vijeća („Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv Sirije — Zamrzavanje financijskih sredstava — Pogreška u ocjeni — Vremenska prilagodba učinaka poništenja”)	30
2019/C 103/40	Predmet T-580/17: Presuda Općeg suda od 6. veljače 2019. – Karp protiv Parlamenta („Javna služba — Ugovorno osoblje — Razvrstavanje — Članak 90. stavak 2. Pravilnika o osoblju — Preuranjena žalba — Nepravilnost predsudskog postupka — Nedopuštenost — Autonomija pravnih sredstava — Neproduženje ugovora članu ugovornog osoblja za pomoćne poslove u vezi s roditeljskim dopustom — Obveza obrazlaganja — Uzastopni ugovori na određeno vrijeme — Zloporaba prava — Pravo na saslušanje — Odgovornost”)	31
2019/C 103/41	Predmet T-604/17: Presuda Općeg suda od 31. siječnja 2019. – Thun protiv EUIPO-a (Poisson) („Dizajn Zajednice — Registrirani dizajn Zajednice — Nepostojanje zahtjeva za produljenje — Brisanje dizajna nakon isteka registracije — Zahtjev za povrat u prijašnje stanje — Kumulativne pretpostavke — Dužna pažnja — Delegiranje ovlasti — Gubitak prava”)	32
2019/C 103/42	Predmet T-656/17: Presuda Općeg suda od 7. veljače 2019. – Sumol + Compal Marcas protiv EUIPO-a – Jacob (Dr. Jacob’s essentials) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije Dr. Jacob’s essentials — Raniji međunarodni verbalni žig COMPAL ESSENCIAL — Raniji nacionalni i međunarodni figurativni žigovi FRUTA esencial i Compal FRUTA esencial — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe 2017/1001”)	33
2019/C 103/43	Predmet T-667/17: Presuda Općeg suda od 31. siječnja 2019. – Alkarim for Trade and Industry protiv Vijeća („Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv Sirije — Zamrzavanje financijskih sredstava — Pogreška u ocjeni — Vremenska prilagodba učinaka poništenja”)	33

2019/C 103/44	Predmet T-766/17: Presuda Općeg suda od 7. veljače 2019. – Eglo Leuchten protiv EUIPO-a – Di-Ka (Lampe) („Dizajn Zajednice — Postupak za proglašavanje ništavosti — Registrirani dizajn Zajednice koji predstavlja rasvjetno tijelo — Razlog ništavosti — Raniji dizajn — Individualni karakter — Upućeni korisnik — Stupanj slobode dizajnera — Članak 6. Uredbe (EZ) br. 6/2002”)	34
2019/C 103/45	Predmet T-767/17: Presuda Općeg suda od 7. veljače 2019. – Eglo Leuchten protiv EUIPO-a – Briloner Leuchten (Lampe) („Dizajn Zajednice — Postupak za proglašavanje ništavosti — Registrirani dizajn Zajednice koji predstavlja rasvjetno tijelo — Razlog ništavosti — Raniji dizajn — Individualni karakter — Upućeni korisnik — Stupanj slobode dizajnera — Članak 6. Uredbe (EZ) br. 6/2002”) .	35
2019/C 103/46	Predmet T-785/17: Presuda Općeg suda od 24. siječnja 2019. – Ilhan protiv EUIPO-a – Time Gate (BIG SAM SPORTSWEAR COMPANY) („Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija — Figurativni žig BIG SAM SPORTSWEAR COMPANY — Raniji verbalni žig SAM — Relativni razlog za odbijanje — Gubitak prava kao posljedica trpljenja — Dokazi prvi put podneseni Općem sudu — Članak 54. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 61. stavak 2. Uredbe (EU) 2017/1001) — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe 2017/1001)”)	36
2019/C 103/47	Predmet T-789/17: Presuda Općeg suda od 7. veljače 2019. – TecAlliance protiv EUIPO-a – Siemens (TecDocPower) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije TecDocPower — Raniji verbalni i figurativni žigovi Europske unije TECDOC i TecDoc — Relativni razlog za odbijanje — Sličnost proizvoda i usluga — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001) — Stvarna uporaba ranijih žigova — Članak 42. stavci 2. i 3. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao stavak 47. stavci 2. i 3. Uredbe 2017/1001)”)	36
2019/C 103/48	Predmet T-800/17: Presuda Općeg suda od 24. siječnja 2019. – Brown Street Holdings protiv EUIPO-a – Enesan (FIGHT LIFE) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija — Verbalni žig FIGHT LIFE — Raniji verbalni žig Europske unije FIGHT FOR LIFE — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001) — Obveza obrazlaganja — Članak 75. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 94. Uredbe 2017/1001)”)	37
2019/C 103/49	Predmet T-79/18: Presuda Općeg suda od 30. siječnja 2019. – Bekat protiv EUIPO-a – Borbet (ARBET) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije ARBET — Raniji nacionalni verbalni žig BORBET — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Sličnost znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	38
2019/C 103/50	Predmet T-88/18: Presuda Općeg suda od 5. veljače 2019. – Gruppo Armonie protiv EUIPO-a (ARMONIE) („Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije ARMONIE — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	38
2019/C 103/51	Predmet T-97/18: Presuda Općeg suda od 31. siječnja 2019. – DeepMind Technologies protiv EUIPO-a (STREAMS) („Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije STREAMS — Apsolutni razlozi za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) i članak 7. stavak 2. Uredbe (EU) 2017/1001 — Ranija EUIPO-ova praksa”)	39
2019/C 103/52	Predmet T-181/18: Presuda Općeg suda od 24. siječnja 2019. – Multifit protiv EUIPO-a (TAKE CARE) („Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije TAKE CARE — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	39
2019/C 103/53	Predmet T-256/18: Presuda Općeg suda od 30. siječnja 2019. – Arezzo Indústria e Comércio protiv EUIPO-a (SCHUTZ) („Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije SCHUTZ — Apsolutni razlozi za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EU) 2017/1001)”)	40

2019/C 103/54	Predmet T-332/18: Presuda Općeg suda od 6. veljače 2019. – Marry Me Group protiv EUIPO-a (MARRY ME) („Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije MARRY ME — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001”) . .	40
2019/C 103/55	Predmet T-333/18: Presuda Općeg suda od 6. veljače 2019. – Marry Me Group protiv EUIPO-a (marry me) („Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije marry me — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001”)	41
2019/C 103/56	Predmet T-427/18: Presuda Općeg suda od 31. siječnja 2019. – Geske protiv EUIPO-a (SATISFYERMEN) („Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije SATISFYERMEN — Apsolutni razlozi za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001 — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredba 2017/1001 — Obveza obrazlaganja — Članak 94. prva rečenica Uredbe 2017/1001”)	42
2019/C 103/57	Predmet T-149/16: Rješenje Općeg suda od 30. siječnja 2019. – Spliethoff's Bevrachtingskantoor protiv Komisije („Tužba za poništenje — Financijska pomoć u okviru Instrumenta za povezivanje Europe — Prometni sektor za razdoblje 2014.-2020. — Litispending — Nedopuštenost”)	42
2019/C 103/58	Predmet T-624/16 TO: Rješenje Općeg suda od 29. siječnja 2019. – G. L'Huillier protiv B. Gollnisch i Parlamenta („Prigovor trećeg — Odbijanje zahtjeva za intervenciju treće osobe koja je podnijela prigovor — Nedopuštenost”)	43
2019/C 103/59	Predmet T-687/18 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 21. siječnja 2019. – Pilatus Bank protiv ESB-a („Privremena pravna zaštita — Ekonomska i monetarna politika — Bonitetni nadzor nad kreditnim institucijama — Zahtjev za suspenziju primjene — Nepostojanje hitnosti”)	43
2019/C 103/60	Predmet T-735/18: Tužba podnesena 14. prosinca 2018. – Aquind protiv ACER-a	44
2019/C 103/61	Predmet T-741/18: Tužba podnesena 18. prosinca 2018. – ZZ protiv ECB-a	46
2019/C 103/62	Predmet T-763/18: Tužba podnesena 30. prosinca 2018. – Lazarus Szolgáltató és Kereskedelmi protiv Europske komisije	47
2019/C 103/63	Predmet T-13/19: Tužba podnesena 8. siječnja 2019. – Češka Republika protiv Komisije	48
2019/C 103/64	Predmet T-25/19: Tužba podnesena 11. siječnja 2019. – AD protiv ECHA-e	49
2019/C 103/65	Predmet T-31/19: Tužba podnesena 15. siječnja 2019. – AF protiv FRA	50
2019/C 103/66	Predmet T-32/19: Tužba podnesena 17. siječnja 2019. – Harrington Padrón protiv Vijeća	50
2019/C 103/67	Predmet T-38/19: Tužba podnesena 21. siječnja 2019. – Portugal protiv Komisije	51
2019/C 103/68	Predmet T-43/19: Tužba podnesena 24. siječnja 2019. – WV protiv ESVD-a	52
2019/C 103/69	Predmet T-47/19: Tužba podnesena 23. siječnja 2019. – Dansk Erhverv protiv Komisije	53
2019/C 103/70	Predmet T-48/19: Tužba podnesena 28. siječnja 2019. – smart things solutions protiv EUIPO-a – Samsung Electronics (smart:)things)	54
2019/C 103/71	Predmet T-49/19: Tužba podnesena 28. siječnja 2019. – View protiv EUIPO-a (CREATE DELIGHTFUL HUMAN ENVIRONMENTS)	55
2019/C 103/72	Predmet T-50/19: Tužba podnesena 28. siječnja 2019. – Casual Dreams protiv EUIPO-a – López Fernández (Dayaday)	55
2019/C 103/73	Predmet T-51/19: Tužba podnesena 29. siječnja 2019. – Laboratorios Ern protiv EUIPO-a – SBS Bilimsel Bio Çözümler Sanayi Ve Ticaret (apiheal)	57

2019/C 103/74	Predmet T-53/19: Tužba podnesena 31. siječnja 2019. – SBS Bilimisel Bio Çözümler Sanayi Ve Ticaret protiv EUIPO-a – Laboratorios Ern (apiheal)	58
2019/C 103/75	Predmet T-56/17: Rješenje Općeg suda od 31. siječnja 2019. – PO i dr. protiv ESVD-a	59
2019/C 103/76	Predmet T-479/17: Rješenje Općeg suda od 31. siječnja 2019. – PO protiv ESVD-a	59
2019/C 103/77	Predmet T-727/17: Rješenje Općeg suda od 31. siječnja 2019. – PP protiv ESVD-a	59
2019/C 103/78	Predmet T-180/18: Rješenje Općeg suda od 31. siječnja 2019. – VJ protiv ESVD-a	60
2019/C 103/79	Predmet T-494/18: Rješenje Općeg suda od 31. siječnja 2019. – PO protiv ESVD-a	60

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije*

(2019/C 103/01)

Posljednja objava

SL C 93, 11.3.2019.

Prethodne objave

SL C 82, 4.3.2019.

SL C 72, 25.2.2019.

SL C 65, 18.2.2019.

SL C 54, 11.2.2019.

SL C 44, 4.2.2019.

SL C 35, 28.1.2019.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

SUD

ODLUKA SUDA

od 12. veljače 2019.

o službenim blagdanima i sudskim praznicima

(2019/C 103/02)

SUD,

uzimajući u obzir članak 24. stavke 2., 4. i 6. Poslovnika,

budući da je na temelju te odredbe potrebno utvrditi popis službenih blagdana i odrediti datume sudskih praznika,

DONOSI SLJEDEĆU ODLUKU:

Članak 1.

Popis službenih blagdana u smislu članka 24. stavaka 4. i 6. Poslovnika utvrđuje se kako slijedi:

- Nova godina,
- Uskrsni ponedjeljak,
- 1. svibnja,
- Uzašašće,
- Duhovski ponedjeljak,
- 23. lipnja,
- 15. kolovoza,
- 1. studenoga,
- 25. prosinca,
- 26. prosinca.

Članak 2.

Za razdoblje od 1. studenoga 2019. do 31. listopada 2020. datumi sudskih praznika u smislu članka 24. stavaka 2. i 6. Poslovnika određuju se kako slijedi:

- Božić 2019.: od ponedjeljka, 23. prosinca 2019. do, uključujući, nedjelje, 12. siječnja 2020.,
- Uskrs 2020.: od ponedjeljka, 6. travnja 2020. do, uključujući, nedjelje, 19. travnja 2020.,

— Ljeto 2020.: od četvrtka, 16. srpnja 2020. do, uključujući, ponedjeljka, 31. kolovoza 2020.

Članak 3.

Ova odluka stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europske unije*.

U Luxembourg 12. veljače 2019.

Tajnik

A. CALOT ESCOBAR

Predsjednik

K. LENAERTS

Raspoređivanje potpredsjednice u vijeće od pet sudaca

(2019/C 103/03)

Na svojoj općoj sjednici od 10. prosinca 2018. Sud je odlučio rasporediti potpredsjednicu u vijeće od pet sudaca za sve predmete u kojima obavlja funkciju suca izvjestitelja i koje je Sud uputio takvom sudskom sastavu.

U skladu s člankom 11. stavkom 1. Poslovnika, Sud je stoga odlučio rasporediti Silvu de Lapuertu u prvo vijeće za razdoblje od 10. listopada 2018. do 6. listopada 2021.

Raspoređivanje potpredsjednice i predsjednikâ vijeća od pet sudaca u vijeća od tri suca

(2019/C 103/04)

Na svojoj općoj sjednici od 26. veljače 2019. Sud je isto odlučio rasporediti potpredsjednicu i predsjednike vijeća od pet sudaca u vijeća od tri suca za sve predmete u kojima obavljaju funkciju suca izvjestitelja i koje je Sud uputio takvom sudskom sastavu.

U skladu s člankom 11. stavkom 1. Poslovnika, Sud je stoga odlučio rasporediti Silvu de Lapuertu i J. C. Bonichota u šesto vijeće, A. Arabadjieva u sedmo vijeće, A. Prechal u osmo vijeće, M. Vilarasa u deveto vijeće i E. Regana u deseto vijeće, za razdoblje od 26. veljače 2019. do 6. listopada 2021.

OPĆI SUD

ODLUKA OPĆEG SUDA

od 27. veljače 2019.

o sudskim praznicima

(2019/C 103/05)

OPĆI SUD,

uzimajući u obzir članak 41. stavak 2. Poslovnika,

DONOSI SLJEDEĆU ODLUKU:

Članak 1.

Za sudsku godinu koja počinje 1. rujna 2019. datumi sudskih praznika u smislu članka 41. stavaka 2. i 6. Poslovnika određuju se kako slijedi:

- Božić 2019.: od ponedjeljka, 23. prosinca 2019. do, uključujući, nedjelje, 12. siječnja 2020.;
- Uskrs 2020.: od ponedjeljka, 6. travnja 2020. do, uključujući, nedjelje, 19. travnja 2020.;
- Ljeto 2020.: od četvrtka, 16. srpnja 2020. do, uključujući, ponedjeljka, 31. kolovoza 2020.

Članak 2.

Ova odluka stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europske unije*.

U Luxembourg 27. veljače 2019.

Tajnik

E. COULON

Predsjednik

M. JAEGER

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Rješenje Suda (šesto vijeće) od 13. prosinca 2018. – Électricité de France (EDF) protiv Europske komisije, Francuske Republike

(Predmet C-221/18 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Članak 181. Poslovnika Suda — Državne potpore — Prva odluka Europske komisije — Mjera državne potpore koja je nespojiva s unutarnjim tržištem — Poništenje Općeg suda Europske unije — Potvrda Suda Europske unije — Druga Komisijina odluka — Mjera državne potpore koja je nespojiva s unutarnjim tržištem — Odbijanje tužbe za poništenje — Članak 266. UFEU-a — Povreda pravomoćnosti prve presude Općeg suda — Iskrivljavanje dokaza — Nepoštovanje Komisijine obveze provođenja detaljne i nepristrane istrage koje je počinio Opći sud — Nedostatak u obrazloženju — Kvalifikacija mjere — Nova ili postojeća potpora)

(2019/C 103/06)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Électricité de France (EDF) (zastupnik: M. Debroux, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Europska komisija (zastupnici: É. Gippini Fournier, B. Stromsky i D. Recchia, agenti), Francuska Republika

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Électricité de France (EDF) nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 182, 28. 5. 2018.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. rujna 2018. uputio Verwaltungsgericht Berlin (Njemačka) – Solvay Chemicals GmbH protiv Bundesrepublik Deutschland

(Predmet C-561/18)

(2019/C 103/07)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Berlin

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Solvay Chemicals GmbH

Tuženik: Bundesrepublik Deutschland

Rješenjem od 6. veljače 2019., Sud (prvo vijeće) je presudio:

Članak 49. stavak 1. drugi podstavak Uredbe Komisije (EU) br. 601/2012 od 21. lipnja 2012. o praćenju i izvješćivanju o emisijama stakleničkih plinova u skladu s Direktivom 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ i točka 20. pod B njezina Priloga IV. nevaljani su jer u emisije postrojenja za kalcinaciju vapna sustavno ubrajaju ugljikov dioksid (CO₂) prenesen u drugo postrojenje radi proizvodnje kalcijeva karbonata, neovisno o tome je li taj ugljikov dioksid ispušten u atmosferu.

⁽¹⁾ SL 2012., L 181, str. 30.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 9., str. 308.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. listopada 2018. uputio Bundesarbeitsgerichts (Njemačka) –
EM protiv TMD Friction GmbH**

(Predmet C-674/18)

(2019/C 103/08)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesarbeitsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: EM

Tuženik: TMD Friction GmbH

Prethodna pitanja

1. Dopušta li članak 3. stavak 4. Direktive Vijeća 2001/23/EZ ⁽¹⁾ od 12. ožujka 2001. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na zaštitu prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona u slučaju prijenosa pogona obavljen nakon pokretanja stečajnog postupka na sredstvima prenositelja prema nacionalnom pravu, koje zahtijeva da se članak 3. stavak 1. i stavak 3. Direktive 2001/23/EZ načelno primijeni također u odnosu na prava zaposlenika na davanja za slučaj starosti, invalidska davanja ili davanja za nadživjele članove obitelji na temelju dodatnog mirovinskog sustava u poduzeću ili između poduzeća, ograničenje u skladu s kojim preuzimatelj ne odgovara za očekivana prava koja se temelje na radnom stažu koji je bio stečen prije pokretanja stečajnog postupka?

2. Ako je odgovor na prvo prethodno pitanje potvrđan:

Ocjenjuju li se nužne mjere kojima se osiguravaju interesi zaposlenika u vezi s pravima ili očekivanim pravima od dodatnog mirovinskog osiguranja u poduzeću ili između poduzeća iz članka 3. stavka 4. točke (b) Direktive 2001/23/EZ u slučaju prijenosa pogona nakon pokretanja stečajnog postupka na sredstvima prenositelja na temelju potrebne razine zaštite iz članka 8. Direktive 2008/94/EZ ⁽²⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o zaštiti zaposlenika u slučaju insolventnosti njihovog poslodavca?

3. U slučaju niječnog odgovora na drugo prethodno pitanje:

Treba li članak 3. stavak 4. točku (b) Direktive 2001/23/EZ tumačiti na način da su poduzete nužne mjere kojima se osiguravaju interesi zaposlenika u vezi s pravima ili očekivanim pravima na temelju dodatnog mirovinskog osiguranja u poduzeću ili između poduzeća ako nacionalno zakonodavstvo predviđa da:

- se na preuzimatelja prenese obveza da zaposleniku obuhvaćenom prijenosom poduzeća tijekom postupka u budućnosti osigura davanja na temelju dodatnog mirovinskog sustava u poduzeću ili između poduzeća,
 - preuzimatelj odgovara za buduća potraživanja u dijelu koji se odnosi na radni staž koji je bio u tom poduzeću stečen nakon pokretanja stečajnog postupka,
 - na temelju nacionalnog prava određeni osiguravatelj za slučaj insolventnosti u tom slučaju ne odgovara za onaj dio očekivanih prava iz mirovine stečenih prije pokretanja stečajnog postupka, i
 - zaposlenik može zahtijevati isplatu dijela budućih mirovinskih prava koja su bila stečena prije pokretanja stečajnog nad prenositeljem?
4. Ako nacionalno pravo u slučaju prijenosa pogona također zahtijeva primjenu članka 3. i 4. Direktive 2001/23/EZ tijekom stečajnog postupka, primjenjuje li se članak 5. stavak 2. točka (a) Direktive 2001/23/EZ na očekivana prava zaposlenika na osnovi dodatnog mirovinskog osiguranja u poduzeću ili između poduzeća koja su stečena prije pokretanja stečajnog postupka, ali koja zaposlenicima daju prava na potraživanja tek nastupom osiguranog slučaja, to jest tek kasnije?

5. Ako na drugo ili četvrto pitanje treba odgovoriti potvrdno:

Obuhvaća li minimalna razina zaštite koju moraju osigurati države članice na temelju članka 8. Direktive 2008/94/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o zaštiti zaposlenika u slučaju insolventnosti njihova poslodavca također očekivana prava, koja u trenutku pokretanja stečajnog postupka na temelju nacionalnog prava nisu još bila zakonski stečena i koja se zakonski također stječu samo zato što prestanak radnog odnosa nije povezan sa stečajem?

6. Ako je odgovor na peto prethodno pitanje potvrđan:

U kojim se okolnostima zbog insolventnosti poslodavca pretrpljeni gubici bivšeg zaposlenika koji se odnose na davanja iz strukovnog mirovinskog osiguranja mogu smatrati očito neproporcionalnima i stoga obvezivati države članice da osiguraju u skladu s člankom 8. Direktive 2008/94/EZ minimalnu zaštitu protiv toga, iako će zaposlenik dobiti barem polovicu davanja iz mirovinskog sustava koja proizlaze iz njegovih stečenih mirovinskih prava?

7. Ako je odgovor na šesto prethodno pitanje potvrđan:

Pružaju li se zaštita očekivanih prava zaposlenika na temelju članka 3. stavka 4. točke (b) ili članka 5. stavka 2. točke (a) Direktive 2001/23/EZ koja je jednaka onoj iz članka 8. Direktive 2008/94/EZ i ako ta obveza ne proizlazi iz nacionalnog prava nego iz izravne primjene članka 8. Direktive 2008/94/EZ?

8. Ako je odgovor na sedmo prethodno pitanje potvrđan:

Ima li članak 8. Direktive 2008/94/EZ izravan učinak, na način da se na njega može pozvati zaposlenik pred nacionalnim sudom i onda kada zaposlenik, iako prima barem polovicu davanja koja proizlaze iz njegovih ostvarenih mirovinskih prava, ima međutim gubitke nastale zbog stečaja poslodavca koje treba smatrati neproporcionalnima?

9. Ako je odgovor na osmo prethodno pitanje potvrđan:

Je li privatnopravno organizirani, za poslodavce obvezujući, fond koji je država članica odredila kao nositelja osiguranja za slučaj insolventnosti strukovnog mirovinskog sustava i koji podliježe državnom nadzoru financijskih usluga te koji na temelju javnog prava od poslodavaca ubire i doprinose potrebne za osiguranje insolventnosti i koji, poput javnog tijela, upravnim aktom može određivati uvjete ovrhe, javno tijelo države članice?

⁽¹⁾ SL 2001., L 82, str. 16. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svetak 3., str. 151.)

⁽²⁾ SL 2008., L 283, str. 36. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svetak 2., str. 128.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. listopada 2018. uputio Bundesarbeitsgericht (Njemačka) – FL
protiv TMD Friction EsCo GmbH**

(Predmet C-675/18)

(2019/C 103/09)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesarbeitsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: FL

Tuženik: TMD Friction EsCo GmbH

Prethodna pitanja

1. Dopušta li članak 3. stavak 4. Direktive Vijeća 2001/23/EZ ⁽¹⁾ od 12. ožujka 2001. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na zaštitu prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona u slučaju prijenosa pogona obavljen nakon pokretanja stečajnog postupka na sredstvima prenositelja prema nacionalnom pravu, koji zahtijeva da se članak 3. stavak 1. i stavak 3. Direktive 2001/23/EZ načelno primijeni također u odnosu na prava zaposlenika na davanja za slučaj starosti, invalidska davanja ili davanja za nadživjele članove obitelji na temelju dodatnog mirovinskog sustava u poduzeću ili između poduzeća, ograničenje u skladu s kojim preuzimatelj ne odgovara za očekivana prava koja se temelje na radnom stažu koji je bio stečen prije pokretanja stečajnog postupka?

2. Ako je odgovor na prvo prethodno pitanje potvrđan:

Ocjenjuju li se nužne mjere kojima se osiguravaju interesi zaposlenika u vezi s pravima ili očekivanim pravima od dodatnog mirovinskog osiguranja u poduzeću ili između poduzeća iz članka 3. stavka 4. točke (b) Direktive 2001/23/EZ u slučaju prijenosa pogona nakon pokretanja stečajnog postupka na sredstvima prenositelja na temelju potrebne razine zaštite iz članka 8. Direktive 2008/94/EZ ⁽²⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o zaštiti zaposlenika u slučaju insolventnosti njihovog poslodavca?

3. U slučaju niječnog odgovora na drugo prethodno pitanje:

Treba li članak 3. stavak 4. točku (b) Direktive 2001/23/EZ tumačiti na način da su poduzete nužne mjere kojima se osiguravaju interesi zaposlenika u vezi s pravima ili očekivanim pravima od mirovinskih davanja, na temelju dodatnog osiguranja u poduzeću ili između poduzeća ako nacionalno zakonodavstvo predviđa da:

- se zaposleniku obuhvaćenom prijenosom u budućnosti osigura davanja na temelju dodatnog mirovinskog sustava u poduzeću ili između poduzeća,
- preuzimatelj za očekivana prava iz osiguranja čija visina između ostalog ovisi o radnom stažu u poduzeću i visini plaće u trenutku nastupa osiguranog slučaja, odgovara u dijelu koji se odnosi na radni staž koji je bio u tom poduzeću stečen nakon pokretanja stečajnog postupka
- na temelju nacionalnog prava određeni osiguravatelj za slučaj insolventnosti u tom slučaju odgovara za onaj dio očekivanih prava stečenih prije pokretanja stečajnog postupka čiji se iznos određuje na temelju plaće koju je zaposlenik primao na dan kada je pokrenut stečajni postupak, i

— ni preuzimatelj ni osiguravatelj za slučaj insolventnosti mirovinskog sustava ne odgovaraju za povećanje očekivanih prava do kojeg je došlo zbog povećanja plaće nakon pokretanja stečajnog postupka u odnosu na radni staž stečen prije tog razdoblja,

— zaposlenik međutim može tu razliku visine očekivanih prava istaknuti u okviru stečajnog postupka prenositelja?

4. Ako nacionalno pravo u slučaju prijenosa pogona također zahtijeva primjenu članka 3. i 4. Direktive 2001/23/EZ tijekom stečajnog postupka, da li se članak 5. stavak 2. točka (a) Direktive 2001/23/EZ primjenjuje na očekivana prava zaposlenika na osnovi dodatnog mirovinskog osiguranja u poduzeću ili između poduzeća koja su nastala prije pokretanja stečajnog postupka, ali zaposlenici ostvaruju potraživanja tek nastupom osiguranog slučaja, stoga tek kasnije?

5. Ako na drugo ili četvrto pitanje treba odgovoriti potvrdno:

Da li minimalna razina zaštite koju moraju osigurati države članice na temelju članka 8. Direktive 2008/94/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o zaštiti zaposlenika u slučaju insolventnosti njihova poslodavca obuhvaća također onaj dio očekivanih prava koji je stečen prije pokretanja stečajnog postupka koja su nastala samo zato što radni odnosi nije prestao zbog stečaja?

6. Ako je odgovor na peto prethodno pitanje potvrđan:

U kojim se okolnostima zbog insolventnosti poslodavca pretrpljeni gubici bivšeg zaposlenika koji se odnose na davanja iz strukovnog mirovinskog osiguranja mogu smatrati očito neproporcionalnima i da stoga obvezuju države članice da osiguraju minimalnu zaštitu protiv toga, iako bivši zaposlenik dobiva barem polovicu davanja iz mirovinskog sustava koja proizlaze iz njegovih stečenih mirovinskih prava?

7. Ako je odgovor na šesto prethodno pitanje potvrđan:

Da li se zaštita očekivanih prava zaposlenika na temelju članka 3. stavka 4. točke (b) ili članka 5. stavka 2. točke (a) Direktive 2001/23/EZ koja je jednaka onoj iz članka 8. Direktive 2008/94/EZ pruža i ako ta obveza ne proizlazi iz nacionalnog prava već iz izravne primjene članka 8. Direktive 2008/94/EZ?

8. Ako je odgovor na sedmo prethodno pitanje potvrđan:

Ima li članak se 8. Direktive 2008/94/EZ izravan učinak, na način da se na njega može pozvati poslodavac pred nacionalnim sudom ako zaposlenik iako prima barem polovicu davanja koja proizlaze iz njegovih ostvarenih mirovinskih prava, gubici koji su mu nastali zbog stečaja poslodavca svejedno se trebaju smatrati neproporcionalnima?

9. Ako je odgovor na osmo prethodno pitanje potvrđan:

Je li privatnopravno organizirani, za poslodavce obvezujući, fond koji je država članica odredila kao nositelja osiguranja za slučaj insolventnosti strukovnog mirovinskog sustava i koji podliježe državnom nadzoru financijskih usluga te koji na temelju javnog prava od poslodavaca ubire i doprinose potrebne za osiguranje insolventnosti i koji poput javnog tijela upravnim aktom može određivati uvjete ovrhe, javno tijelo države članice?

⁽¹⁾ SL 2001., L 82, str. 16. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svetak 3., str. 151.)

⁽²⁾ SL 2008., L 283, str. 36. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svetak 2., str. 128.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. studenoga 2018. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) – Vivendi SA protiv Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Predmet C-719/18)

(2019/C 103/10)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Vivendi SA

Tuženik: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Prethodna pitanja

1. Protivi li se – iako države članice imaju mogućnost odrediti kada se poduzetnici nalaze u vladajućem položaju (s posljedičnim nalaganjem istima posebnih obveza) – pravu Europske unije i, osobito, načelu slobode kretanja kapitala iz članka 63. UFEU-a, odredba članka 43. stavka 11. Zakonodavne uredbe br. 177 od 31. srpnja 2005. u tekstu koji je bio na snazi na dan donošenja pobijane odluke, prema kojoj „poduzetnici, čak ni putem kontroliranih ili povezanih društava, čiji su prihodi u sektoru elektroničkih komunikacija, kako je definiran člankom 18. Zakonodavne uredbe br. 259 od 1. kolovoza 2003., veći od 40 % ukupnih prihoda tog sektora, ne smiju u integriranom komunikacijskom sustavu ostvarivati ​​prihode veće od 10 % istog sustava”? Je li tome tako u dijelu u kojem je – pozivajući se na članak 18. Zakonika o elektroničkim komunikacijama – predmetni sektor ograničen na tržišta koja se mogu prethodno regulirati, unatoč općepoznatom podatku da se informacija (čiji je pluralizam cilj propisa) više prenosi putem interneta, osobnih računala i mobilne telefonije, tako da isključenje iz tog sektora, konkretno, maloprodajnih usluga mobilne telefonije samo zato što djeluju u punom sustavu tržišnog natjecanja može biti nerazumno? Također, je li tome tako s obzirom na činjenicu da je Autorità odredila granice sektora elektroničkih komunikacija, u cilju primjene navedenog članka 43. stavka 11. upravo prilikom predmetnog postupka, uzimajući u obzir samo tržišta u odnosu na koja je provedena barem jedna analiza od stupanja na snagu Zakonika o elektroničkim komunikacijama, dakle od 2003. do danas, i prihode koji proizlaze iz posljednjeg korisnog utvrđenja, obavljenog 2015.?
2. Protive li se načela koja se odnose na zaštitu slobode poslovnog nastana i slobodnog pružanja usluga, navedena u člancima 49. i 56. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU), članci 15. i 16. Direktive 2002/21/EZ ⁽¹⁾ [o zajedničkom regulatornom okviru za elektroničke komunikacijske mreže i usluge], kojima se štiti pluralizam i sloboda izražavanja, i načelo proporcionalnosti iz prava Unije, primjeni nacionalnog propisa u području audiovizualnih i radijskih javnih medijskih usluga, poput onog talijanskog sadržanog u članku 43. stavcima 11. i 14., u skladu s kojim se pod prihode relevantne za utvrđivanje drugog praga od 10 % mogu podvesti i prihodi poduzeća koja nisu pod kontrolom ni pod prevladavajućim utjecajem, nego su samo „povezana” u smislu članka 2359. Građanskog zakonika (na koji se upućuje u stavku 14. članka 43.), iako proizlazi da nije moguće nikako utjecati na informacije koje potonji trebaju prenijeti?

3. Protive li se načela koja se odnose na slobodu poslovnog nastana i slobodno pružanje usluga, navedena u člancima 49. i 56. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU-a), članci 15. i 16. Direktive 2002/21/EZ, načela u području zaštite pluralizma izvora informacija i tržišnog natjecanja u sektoru radiodifuzijskog emitiranja iz Direktive 2010/13/EU ⁽²⁾ o audiovizualnim medijskim uslugama i iz Direktive 2002/21/EZ nacionalnom propisu poput Zakonodavne uredbe br. 177/2005., koja u stavcima 9. i 11. članka 43. podvrgava vrlo različitim pragovima (20 % i 10 %) „subjekte koji moraju biti upisani u registar komunikacijskih operatora uspostavljen na temelju članka 1. stavka 6. točke (a) podtočke 5. Zakona br. 249 od 31. srpnja 1997. (to jest subjekte kojima su Autorità ili druga nadležna upravna tijela dali koncesiju ili odobrenje na temelju važećih propisa, poduzeća koja imaju koncesiju za oglašavanje, bez obzira na način prenošenja, izdavačka poduzeća i tako dalje, koji se spominju u stavku 9.), u odnosu na poduzeća koja djeluju u sektoru elektroničkih komunikacija, kako je prethodno definiran (u okviru stavka 11.)?

⁽¹⁾ Direktiva 2002/21/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o zajedničkom regulatornom okviru za elektroničke komunikacijske mreže i usluge (Okvirna direktiva) (SL 2002., L 108, str. 33.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 49., str. 25.)

⁽²⁾ Direktiva 2010/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 10. ožujka 2010. o koordinaciji određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama o pružanju audiovizualnih medijskih usluga (Direktiva o audiovizualnim medijskim uslugama) (SL 2010., L 95, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 7., str. 160.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. prosinca 2018. uputio Monomeles Protodikeio Lasithiou (Grčka) – M.V. i dr. protiv Organismos Topikis Aftodioikisis (O.T.A.) „Dimos Agiou Nikolaou”

(Predmet C-760/18)

(2019/C 103/11)

Jezik postupka: grčki

Sud koji je uputio zahtjev

Monomeles Protodikeio Lasithiou (Grčka)

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: M.V. i dr.

Tuženik: Organismos Topikis Aftodioikisis (O.T.A.) „Dimos Agiou Nikolaou”

Prethodna pitanja

1. Bi li cilj i korisni učinak Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme, sklopljenog 18. ožujka 1999., koji se nalazi u prilogu Direktive Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP (SL [1999.], L 175, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 228.), bili dovedeni u pitanje tumačenjem odredbi nacionalnog prava kojima se Okvirni sporazum prenosi u nacionalni pravni poredak i koje iz definicije „uzastopnih” ugovora na određeno vrijeme, u smislu članka 1. i članka 5. stavka 2. Okvirnog sporazuma, isključuje automatsko produljenje ugovora o radu na određeno vrijeme radnika zaposlenih u području održavanja gradske čistoće na temelju izričite odredbe nacionalnog zakonodavstva poput članka 167. Zakona br. 4099/2012, uz obrazloženje da ono ne predstavlja sklopanje novog ugovora na određeno vrijeme u pisanom obliku već produljenje trajanja već postojećeg ugovora o radu?

2. U slučaju ustanovljenja i provedbe prakse zapošljavanja radnika u području održavanja gradske čistoće koji su protivni mjerama sprečavanja zlouporaba koje proizlaze iz uporabe uzastopnih ugovora o radu na određeno vrijeme, koje su predviđene nacionalnom mjerom prijenosa članka 5. stavka 1. Okvirnog sporazuma, uključuje li obveza nacionalnog suda da tumači nacionalno pravo u skladu s pravom Unije i primjenu odredbe nacionalnog prava poput članka 8. stavka 3. Zakona br. 2112/1920, kao odgovarajuće pravne mjere u smislu članka 5. stavka 1. Okvirnog sporazuma, koja je postojala i prije, ali je još uvijek na snazi, a koja bi omogućavala da se uzastopni ugovori o radu na određeno vrijeme, upotrebljeni radi zadovoljavanja stalnih i trajnih potreba lokalnih tijela u području održavanja gradske čistoće, pravilno iznova pravno kvalificiraju kao ugovori na neodređeno vrijeme?
3. U slučaju da je odgovor na prethodno pitanje potvrđan, postoji li pretjerano ograničenje obveze tumačenja nacionalnog prava u skladu s pravom Unije ako ustavnopravno pravilo, poput članka 103. stavaka 7. i 8. Ustava, izmijenjenog 2001., u potpunosti zabranjuje, u javnom sektoru, izmjenu ugovora o radu na određeno vrijeme sklopljenih za vrijeme važenja navedene odredbe u ugovore o radu na neodređeno vrijeme, i tako onemogućuje provedbu odgovarajuće mjere nacionalnog prava u smislu članka 5. stavka 1. Okvirnog sporazuma, koja je postojala i prije, ali j još uvijek na snazi, poput članka 8. stavka 3. Zakona br. 2112/1920, sprječavajući mogućnost da se tijekom sudskog postupka iznova pravno kvalificiraju kao ugovori na neodređeno vrijeme uzastopni ugovori o radu na određeno vrijeme, upotrebljeni radi zadovoljavanja stalnih i trajnih potreba lokalnih tijela u području održavanja gradske čistoće, čak i u slučaju kada zadovoljavaju stalne i trajne potreba?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. prosinca 2018. uputio Amtsgericht Kamenz (Njemačka) –
MC protiv ND**

(Predmet C-827/18)

(2019/C 103/12)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Kamenz

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: MC

Tuženik: ND

Prethodno pitanje

Je li u slučaju sporne glavne tražbine od 535,00 eura, koja proizlazi iz kupoprodajnog ugovora sklopljenog u obliku javnobilježničkog akta od 10. veljače 2016. o kupnji stana u etažnom vlasništvu u Großröhrsdorfu, koji ulazi u sudsku nadležnost Amtsgerichta Kamenz (Općinski sud u Kamenzu, Njemačka), koja konkretno proizlazi iz prijenosa posjeda i uporabe na tužitelja 1. travnja 2016., u skladu s člankom 6. ugovora sklopljenog u obliku javnobilježničkog akta, pri čemu je riječ o najamnini koju je 1. travnja 2016. tuženiku još platio njegov najmoprimac predmetnog stana u etažnom vlasništvu, riječ o tužbi u smislu članka 22. Luganske konvencije⁽¹⁾, koja za predmet ima plaćanje u vezi sa stvarnim pravom na nekretninama te najam ili zakup nekretnina, ili međunarodnu nadležnost njemačkog suda treba izvesti iz neke druge odredbe Luganske konvencije, ili [je] utemeljena međunarodna nadležnost švicarskog suda nadležnog za domicil tuženika (članak 2. stavak 1. u vezi s člankom 5. točkom 1. Luganske konvencije)?

⁽¹⁾ Konvencija o nadležnosti i priznavanju te izvršavanju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima od 30. listopada 2007. („Druga luganska konvencija”) (SL 2009., L 147, str. 5.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 6., str. 185.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. siječnja 2019. uputio Cour de cassation (Francuska) –
Bouygues travaux publics, Elco construct Bucarest, Welbond armatures**

(Predmet C-17/19)

(2019/C 103/13)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation

Stranke glavnog postupka

Tužitelji u kasacijskom postupku: Bouygues travaux publics, Elco construct Bucarest, Welbond armatures

Prethodna pitanja

Treba li članak 11. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 574/72 od 21. ožujka 1972. o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe i njihove obitelji koji se kreću unutar Zajednice ⁽¹⁾, u njezinoj verziji izmijenjenoj i dopunjenoj Uredbom Vijeća (EZ) br. 118/97 od 2. prosinca 1996. ⁽²⁾, kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 647/2005 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. travnja 2005. ⁽³⁾, i članak 19. Uredbe (EZ) br. 987/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti ⁽⁴⁾ tumačiti na način da obrazac E 101 koji izdaje ustanova koju je odredilo nadležno tijelo države članice na temelju članka 14. stavaka 1. i 2. točke (b) Uredbe br. 1408/71, u njezinoj verziji izmijenjenoj i dopunjenoj Uredbom br. 118/97, kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 647/2005 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. travnja 2005. ili obrazac A1, izdan na temelju članka 13. stavka 1. Uredbe br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti veže sudove države članice u kojoj je rad izvršen da utvrde mjerodavno zakonodavstvo, ne samo za sustav socijalnog osiguranja već i za radno pravo, kada to zakonodavstvo određuje obveze poslodavaca i prava zaposlenika na način da nakon kontradiktorne rasprave ne mogu odbiti navedene obrasce osim ako, na temelju ispitivanja dokaza prikupljenih tijekom istrage uz pomoć kojih je utvrđeno da su navedeni obrasci pribavljeni ili navedeni prijevorno i da institucija koja ih je izdala to nije uzela u obzir, u razumnom roku, ti sudovi utvrde da je riječ je o prijevarama čiji je objektivni element izostanak poštovanja uvjeta predviđenih u jednoj ili drugoj ranije navedenoj odredbi Uredbe Vijeća (EEZ) br. 574/72 od 21. ožujka 1972. o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. i Uredbi (EZ) br. 987/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EZ) br. 883/2004, a subjektivni element, namjera osobe protiv koje se vodi postupak da zaobiđe ili izbjegne uvjete za izdavanje navedenog obrasca kako bi ostvarila prednost koja iz njega proizlazi?

⁽¹⁾ SL L 74, str. 1.

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 118/97 od 2. prosinca 1996. o izmjeni i ažuriranju Uredbe (EEZ) br. 1408/71 o primjeni sustava socijalne sigurnosti za zaposlene osobe, samozaposlene osobe i članove njihovih obitelji koji se kreću unutar Zajednice i Uredbe (EEZ) br. 574/72 o utvrđivanju postupka za provedbu Uredbe (EEZ) br. 1408/71 (SL L 28, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 7., str. 7.).

⁽³⁾ Uredba (EZ) br. 647/2005 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. travnja 2005. o izmjeni Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1408/71 o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe, samozaposlene osobe i članove njihovih obitelji koji se kreću unutar Zajednice i (EEZ) br. 574/72 o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EEZ) br. 1408/71 (SL L 117, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 108.).

⁽⁴⁾ SL L 284, str. 1.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. siječnja 2019. uputio Cour de cassation (Belgija) – État belge protiv Pantochim SA, u stečaju

(Predmet C-19/19)

(2019/C 103/14)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: État belge

Druga stranka u kasacijskom postupku: Pantochim SA, u stečaju

Prethodna pitanja

- Treba li odredbu prema kojoj se potraživanje u vezi s kojim je podnesen zahtjev za naplatu „smatra potraživanjem države članice u kojoj tijelo kojem se podnosi zahtjev ima sjedište”, kao što je to predviđeno člankom 6. [drugim podstavkom], Direktive Vijeća 2008/55/EZ od 26. svibnja 2008. o uzajamnoj pomoći u naplati potraživanja koja se odnose na određene pristojbe, carine, poreze i druge mjere ⁽¹⁾, koji zamjenjuje članak 6. stavak 2. Direktive Vijeća 76/308/EEZ od 15. ožujka 1976. o uzajamnoj pomoći kod naplate potraživanja vezanih uz određene pristojbe, carine, poreze i druge mjere ⁽²⁾, tumačiti na način da se potraživanje države koja je podnijela zahtjev smatra zahtjevom države kojoj se podnosi zahtjev, tako da potraživanje države koja je podnijela zahtjev stječe svojstvo potraživanja države kojoj se podnosi zahtjev?
- Treba li pojam „povlašteni tretman” iz članka 10. Direktive Vijeća 2008/55/EZ od 26. svibnja 2008. i, prije kodifikacije, članka 10. Direktive Vijeća 76/308/EEZ od 15. ožujka 1976., smatrati prioritetnim pravom vezanim uz to potraživanje, koje mu daje pravo prvenstva pred drugim potraživanjima u slučaju postojanja više potraživanja, ili bilo kojim mehanizmom koji ima za učinak, u slučaju postojanja više potraživanja, prioritetnu naplatu potraživanja?
- Treba li mogućnost da porezna uprava, u skladu s uvjetima iz članka 334. Programskog zakona od 27. studenoga 2004., izvrši prijeboj u slučaju postojanja više potraživanja smatrati povlaštenim tretmanom u smislu članka 10. gore navedenih direktiva?

⁽¹⁾ SL L 150, str. 28.

⁽²⁾ SL L 73, str. 18. Direktiva 2008/55/EZ navodi (bilješka br. 3) da je izvorni naziv Direktive 76/308/EEZ izmijenjen Direktivom 79/1071/EEZ (SL L 331, str. 10.), Direktivom 92/12/EEZ (JO L 76, str. 1.) i Direktivom 2001/44/CE (SL L 175, str. 17).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. siječnja 2019. uputio Bundessozialgericht (Njemačka) – ZP protiv Bundesagentur für Arbeit

(Predmet C-29/19)

(2019/C 103/15)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundessozialgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: ZP

Tuženik: Bundesagentur für Arbeit

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 62. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 883/2004 ⁽¹⁾ u vezi s člankom 62. stavkom 2. te uredbe tumačiti na način da nadležna ustanova države članice boravišta za slučaj nezaposlenosti radnika kao osnovicu za određivanje davanja mora uzeti u obzir „plaću” koju je dotična osoba „primila” za svoju posljednju djelatnost u svojstvu zaposlene osobe na području te ustanove, čak i ako nacionalno zakonodavstvo u pogledu naknade za nezaposlenost koje nadležna ustanova provodi predviđa da se ta plaća ne može uzeti u obzir zbog nedovoljnog trajanja razdoblja primanja plaće i podredno je predviđeno fiktivno određivanje davanja?
2. Treba li članak 62. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 883/2004 u vezi s člankom 62. stavkom 2. te uredbe tumačiti na način da nadležna ustanova države članice boravišta za slučaj nezaposlenosti radnika kao osnovicu za određivanje davanja mora uzeti u obzir „plaću” koju je dotična osoba „primila” za svoju posljednju djelatnost u svojstvu zaposlene osobe na području te ustanove, čak i ako nacionalno zakonodavstvo koje nadležna ustanova provodi predviđa da se ta plaća zbog nepravodobnog obračuna ne može uključiti u referentno razdoblje kao osnovica za određivanje davanja i podredno je predviđeno fiktivno određivanje davanja?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti (SL 2004., L 166, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 160.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. siječnja 2019. uputio Högsta domstolen (Švedska) –
Diskrimineringsombudsmannen protiv Braathens Regional Aviation AB**

(Predmet C-30/19)

(2019/C 103/16)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Högsta domstolen

Stranke glavnog postupka

Podnositelj revizije: Diskrimineringsombudsmannen

Druga stranka u postupku: Braathens Regional Aviation AB

Prethodna pitanja

U predmetu koji se odnosi na povredu zabrane propisane Direktivom 2000/43/EZ ⁽¹⁾, ako oštećenik zahtijeva naknadu štete zbog diskriminacije, mora li država članica – ako to oštećenik zahtijeva – uvijek ispitati je li došlo do diskriminacije – i, ovisno o okolnostima, utvrditi činjenicu diskriminacije – bez obzira na to je li osoba tužena zbog diskriminacije priznala da je došlo do diskriminacije, kako bi se smatralo da je ispunjen zahtjev iz članka 15. prema kojem sankcije moraju biti djelotvorne, proporcionalne i odvraćajuće?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2000/43/EZ o provedbi načela jednakog postupanja prema osobama bez obzira na njihovo rasno ili etničko podrijetlo (SL 2000., L 180, str. 22.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 20., svezak 1., str. 19.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. siječnja 2019. uputio Tribunal de première instance de Liège (Belgija) – BU protiv Belgijske Države

(Predmet C-35/19)

(2019/C 103/17)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal de première instance de Liège

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: BU

Tuženik: Belgijska Država

Prethodna pitanja

Protivi li se članak 38. stavak 1.4 C.I.R./92 članku 45. i pratećim člancima (načelo slobodnog kretanja radnika) te članku 56. i pratećim člancima (načelo slobodnog pružanja usluga) Ugovora o funkcioniranju Europske unije time što izuzima od poreza samo naknade za invalidnost isplaćene iz proračuna Belgijske Države, dakle u skladu s belgijskim zakonodavstvom, diskriminirajući na taj način poreznog obveznika s boravištem u Belgiji kojemu naknade čija je svrha naknaditi invalidnost isplaćuje druga država članica Europske unije te one nisu izuzete od poreza, u odnosu na poreznog obveznika s boravištem u Belgiji, koji prima naknade za invalidnost od Belgijske Države prema njezinu zakonodavstvu, a koje su izuzete od poreza?

Žalba koju je 25. siječnja 2019. podnijelo Vijeće Europske unije protiv presude Općeg suda (treće prošireno vijeće) od 15. studenoga 2018. u predmetu T-316/14, Kurdistan Workers' Party (PKK) protiv Vijeća

(Predmet C-46/19 P)

(2019/C 103/18)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Vijeće Europske unije (zastupnici: B. Driessen, S. Van Overmeire, agenti)

Druge stranke u postupku: Kurdistan Workers' Party (PKK), Europska komisija, Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijanu presudu Općeg suda;
- konačno odluči o pitanjima koja su predmet ove žalbe i odbije PKK-ovu tužbu; i
- naloži PKK-u snošenje troškova Vijeća nastalih u okviru ove žalbe i predmeta T-316/14.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Vijeće tvrdi da je Opći sud u pobijanoj presudi počinio pogreške u sljedećim točkama:

- prvi žalbeni razlog: Opći je sud pobijane odluke pogrešno kvalificirao kao odluke koje ulaze isključivo u područje primjene članka 1. stavka 6. ⁽¹⁾;
- drugi žalbeni razlog: Opći je sud pogrešno zaključio da odluke iz Sjedinjenih Američkih Država ne mogu služiti kao temelj za početno uvrštenje na popis;
- treći žalbeni razlog: Opći je sud pogrešno smatrao da Vijeće nije objasnilo zašto je smatralo da su odluke iz Sjedinjenih Američkih Država i rješenje ministra unutarnjih poslova Ujedinjene Kraljevine odluke nadležnog tijela u smislu članka 1. stavka 4. Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP;
- četvrti žalbeni razlog: Opći je sud na ovaj slučaj pogrešno primijenio točku 55. presude LTTE ⁽²⁾ Suda Europske unije;
- peti žalbeni razlog: Opći je sud na ovaj slučaj pogrešno primijenio točku 71. presude LTTE;
- šesti žalbeni razlog: Opći je sud pogrešno primijenio članak 1. točku 4. Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP i točku 55. presude LTTE;
- sedmi žalbeni razlog: Opći je sud pogrešno smatrao da Vijeće na PKK-ov dopis nije moglo odgovoriti vlastitim dopisom od 27. ožujka 2015.

⁽¹⁾ Zajedničko stajalište Vijeća 2001/931/ZVSP od 27. prosinca 2001. o primjeni posebnih mjera u borbi protiv terorizma (SL 2001., L 344, str. 93.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 1., str. 11.).

⁽²⁾ Presuda od 26. srpnja 2017., Vijeće/ LTTE, C-599/14 P, EU:C2017:583.

Žalba koju je 29. siječnja 2019. podnio Credito Fondiario SpA protiv rješenja Općeg suda (osmo vijeće) od 19. studenoga 2018. u predmetu T-661/16, Credito Fondiario protiv SRB-a

(Predmet C-69/19 P)

(2019/C 103/19)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Credito Fondiario SpA (zastupnici: F. Sciaudone, F. Iacovone, S. Frazzani, A. Neri, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Jedinstveni sanacijski odbor

Intervenijenti: Talijanska Republika, Europska komisija

Žalbeni zahtjevi

- Ukinuti pobijano rješenje i vratiti predmet na ponovno odlučivanje Općem sudu;
- naložiti SRB-u snošenje troškova žalbenog postupka i troškova postupka u predmetu T-661/16;
- podredno, ukinuti pobijano rješenje u dijelu u kojem se društvu Credito Fondiario nalaže snošenje troškova SRB-a te donijeti odluku o troškovima prvostupanjskog postupka u skladu s načelom pravičnosti.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj smatra da pobijano rješenje sadržava brojne pogreške koje se tiču prava, a imaju oblik nedostataka kako u pogledu ocjene tako i postupka.

I. Pogrešna pravna kvalifikacija činjenica. Nedostatak u obrazloženju.

Opći sud pogrešno je kvalificirao činjenice iz predmeta u smislu sudske prakse koja predviđa da u nedostatku objave ili dostave, rok za podnošenje tužbe počinje teći od trenutka kad je zainteresirana stranka točno upoznata sa sadržajem i obrazloženjem akta, pod uvjetom da je zatražila njegov tekst u razumnom roku.

Konkretno, Opći je sud pogrešno ocijenio da je žalitelj za dvije odluke SRB-a saznao putem dvije obavijesti Banke Italije od 3. i 27. svibnja 2016. Nadalje, Opći sud je pogrešno ocijenio da žalitelj nije djelovao u razumnom roku kako bi dobio dvije odluke SRB-a. Opći sud nije na odgovarajući način razmotrio kontekst pravne nesigurnosti. Slijedom toga, Opći je sud s obzirom na posebne okolnosti konkretnog slučaja pogrešno utvrdio da je tužba podnesena nepravodobno.

II. Pogrešno tumačenje i primjena sudske prakse o „razumnom roku”

Ocjena nepravodobnosti tužbe koju je proveo Opći sud nevaljana je i zbog pogrešnog tumačenja (a shodno tome i pogrešne primjene na konkretni slučaj) sudske prakse o razumnom trajanju roka u kojem zainteresirana stranka mora djelovati radi ishođenja odluke za pobijanje.

III. Povreda žaliteljevih prava obrane. Povreda i pogrešna primjena članka 126. Poslovnika Općeg suda

Iako je Opći sud odredio brojne mjere izvođenja dokaza i mjere upravljanja postupkom, on stranke nije pozvao da se očituju o pitanju nepravodobnosti tužbe. Opći se sud pitanjem nepravodobnosti prvi put bavio u rješenju, temeljeći na tom pitanju svoju odluku o odbacivanju tužbe, pri čemu strankama, a osobito žalitelju, nije dao mogućnost da se o njemu očituju i raspravljaju.

Nadalje, Opći je sud rješenje donio primjenom članka 126. Poslovnika Općeg suda, iako je iz raznih razloga bilo jasno da razlog nedopuštenosti na kojem je temeljio rješenje o odbacivanju tužbe nije bio očigledan.

Stoga je Opći sud prekršio žaliteljeva prava obrane.

IV. Pogrešna ocjena nedopuštenosti zahtjeva podnesenog sukladno članku 277. UFEU-a

Pogrešne ocjene na kojima je Opći sud temeljio zaključak o nedopuštenosti zahtjeva za poništenje automatski dovode do nezakonitosti rješenja u dijelu u kojem je taj sud utvrdio nedopuštenost žaliteljeva zahtjeva za utvrđivanje nezakonitosti Uredbe br. 2015/63⁽¹⁾. Opći je sud naime smatrao da je drugi zahtjev nužno sporedan u odnosu na glavni zahtjev za poništenje te da stoga očita nedopuštenost tužbe za poništenje automatski dovodi do očite nedopuštenosti zahtjeva za utvrđivanje nezakonitosti Uredbe br. 2015/63.

V. Pogrešna ocjena u pogledu odluke o troškovima. Povreda i pogrešna primjena članaka 134. i 135. Poslovnika Općeg suda

Podredno, žalitelj pobija rješenje u dijelu u kojem mu je Opći sud naložio snošenje troškova SRB-a.

Prema navodima žalitelja, Opći je sud iz razloga pravičnosti trebao primijeniti članak 135. Poslovnika Općeg suda i odrediti da se troškovi postupka snose sukladno članku 135. stavku 1. Poslovnika Općeg suda ili, po potrebi, SRB-u naložiti snošenje barem jednog dijela žaliteljevih troškova sukladno članku 135. stavku 2. Poslovnika Općeg suda.

⁽¹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 od 21. listopada 2014. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima aranžmanima financiranja sanacije (SL 2015., L 11, str. 44. i ispravak SL 2017., L 156, str. 38.)

Rješenje predsjednika Suda od 12. prosinca 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – X protiv Staatssecretaris van Financiën, uz sudjelovanje: Nederlandse Orde van Belastingadviseurs, Loyens Loeff NV

(Predmet C-157/17) ⁽¹⁾

(2019/C 103/20)

Jezik postupka: nizozemski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 168, 29. 5. 2017.

Rješenje predsjednika Suda od 11. prosinca 2018. – Europska komisija protiv Republike Austrije, koju podupire Francuska Republika

(Predmet C-76/18) ⁽¹⁾

(2019/C 103/21)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 112, 26. 3. 2018.

Rješenje predsjednika Suda od 11. prosinca 2018. – Europska komisija protiv Republike Austrije, koju podupire Francuska Republika

(Predmet C-77/18) ⁽¹⁾

(2019/C 103/22)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 112, 26. 3. 2018.

Rješenje predsjednika Suda od 11. prosinca 2018. – Europska komisija protiv Republike Austrije, koju podupire: Francuska Republika

(Predmet C-79/18) ⁽¹⁾

(2019/C 103/23)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 112, 26. 3. 2018.

Rješenje predsjednika Suda od 11. prosinca 2018. – Europska komisija protiv Republike Poljske, koju podupiru: Kraljevina Belgija, Francuska Republika

(Predmet C-206/18) ⁽¹⁾

(2019/C 103/24)

Jezik postupka: poljski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 182, 28. 5. 2018.

Rješenje predsjednika Suda od 17. prosinca 2018. – Europska komisija protiv Republike Austrije

(Predmet C-487/18) ⁽¹⁾

(2019/C 103/25)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 328, 17. 9. 2018.

Rješenje predsjednika Suda od 21. prosinca 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio High Court (Irska) – Irska) – Minister for Justice and Equality protiv ND

(Predmet C-685/18) ⁽¹⁾

(2019/C 103/26)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 16, 14. 1. 2019.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 5. veljače 2019. – Mema protiv OCVV (Braeburn 78 (11078))

(Predmet T-177/16) ⁽¹⁾

(„Biljna sorta — Zahtjev za oplemenjivačko pravo na biljnu sortu Zajednice za biljnu sortu Braeburn 78 (11078) — Određivanje drugog ureda za ispitivanje — Opseg ispitivanja koje treba provesti žalbeno vijeće — Obveza obrazlaganja”)

(2019/C 103/27)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Mema GmbH LG (Terlan, Italija) (zastupnici: B. Breitinger i S. Kirschstein-Freund, odvjetnici)

Tuženik: Ureda Zajednice za biljnu raznolikost (zastupnici: M. Ekvad, F. Mattina, O. Lamberti i U. Braun-Mlodecka, agents, uz asistenciju A. von Mühlendahla i H. Hartwiga, odvjetnikâ)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke žalbenog vijeća CPVO-a od 15. prosinca 2015. (predmet A 001/2015), koja se odnosi na zahtjev za dodjeljivanje oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice za biljnu sortu Braeburn 78.

Izreka

1. Poništava se odluka žalbenog vijeća Ureda Zajednice za biljnu raznolikost (CPVO) od 15. prosinca 2015. (predmet A 001/2015) koja se odnosi na zahtjev za dodjeljivanje oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice za biljnu sortu Braeburn 78.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. CPVO-u se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 211, 13. 6. 2016.

Presuda Općeg suda od 7. veljače 2019. – Arango Jaramillo i dr. protiv EIB-a

(Predmet T-487/16) ⁽¹⁾

(„Javna služba — EIB-ovo osoblje — Mirovine — Reforma iz 2008. — Povišenje stope doprinosa — Naknadne platne liste — Nepostojanje akta koji negativno utječe — Nedopuštenost”)

(2019/C 103/28)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Oscar Orlando Arango Jaramillo (Luxembourg, Luksemburg) i 33 drugih tužitelja čija se imena nalaze u prilogu presudi (zastupnici: B. Cortese, C. Cortese i F. Spitaleri, odvjetnici)

Tuženik: Europska investicijska banka (zastupnici: C. Gómez de la Cruz, T. Gilliams i G. Nuvoli, a zatim T. Gilliams, G. Faedo i J. Klein, agenti, uz asistenciju P.-E. Partscha)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a i članka 50.a Statuta Suda Europske unije koji se traži, s jedne strane, poništenje EIB-ovih „odluka” sadržanih u platnim listama tužitelja za veljaču 2011. o povećanju stope njihovih doprinosa za mirovinski sustav s 9 na 10 % i, s druge strane, da se EIB-u naloži plaćanje simboličnog iznosa od jednog eura na temelju naknade neimovinske štete koju su tužitelji navodno pretrpjeli.

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.
2. Oscar Orlando Arango Jaramillo i drugi službenici Europske investicijske banke (EIB) čija se imena nalaze u prilogu snosit će, osim vlastitih, i EIB-ove troškove.

(¹) SL C 211, 16. 7. 2011. (predmet prvotno upisan pred Službeničkim sudom Europske unije pod brojem F-58/11 i prenesen Općem sudu Europske unije 1. 9. 2016.)

Presuda Općeg suda od 7. veljače 2019. – RK protiv Vijeća**(Predmet T-11/17) (¹)**

(„Javna služba — Dužnosnici — Članak 42.c Pravilnika o osoblju — Odlazak na dopust u interesu službe — Jednako postupanje — Zabrana diskriminacije na temelji dobi — Očita pogreška u ocjeni — Pravo na saslušanje — Dužnost brižnog postupanja — Odgovornost”)

(2019/C 103/29)*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: RK (zastupnici: u početku L. Levi i A. Tymen, a zatim L. Levi, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: M. Bauer i R. Meyer, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Europski parlament (zastupnici: A. Troupiotis i J. A. Steele, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a kojim se traži, s jedne strane, poništenje odluke Vijeća nepoznatog datuma da tužitelja pošalje na dopust u interesu službe na temelju članka 42.c Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije i, po potrebi, odluke od 27. rujna 2016. o odbijanju tužiteljeve žalbe i, s druge strane, naknada štete koju je tužitelj navodno pretrpio.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. RK će snositi 80 % vlastitih troškova.

3. Vijeće Europske unije snosit će vlastite troškove i 20 % troškova RK.
4. Europski parlament snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 95, 27. 3. 2017.

Presuda Općeg suda od 17. siječnja 2019. – Proximus protiv Vijeća

(Predmet T-117/17) ⁽¹⁾

(„Javna nabava usluga — Pregovarački postupak — Ekonomski najpovoljnija ponuda — Odbijanje ponuditeljeve ponude — Margina prosudbe javnog naručitelja — Zakonitost metode ocjenjivanja — Načelo dobrog financijskog upravljanja”)

(2019/C 103/30)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Proximus SA/NV (Bruxelles, Belgija) (zastupnik: B. Schutyser, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: A. Jaume i S. Cholakova, agenti, uz asistenciju P. de Bandta, P. Teerlincka i M. Gherghinarua, odvjetnika)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke Vijeća od 23. prosinca 2016. o dodjeljivanju okvirnog ugovora o pružanju usluga u području kibersigurnosti [povjerljivo] drugom ponuditelju.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Proximus SA/NV nalaže se snošenje troškova, uključujući troškove postupka privremene pravne zaštite.

⁽¹⁾ SL C 151, 15. 5. 2017.

Presuda Općeg suda od 22. siječnja 2019. – EKETA protiv Komisije

(Predmet T-166/17) ⁽¹⁾

(„Arbitražna klauzula — Ugovor Sensation sklopljen u okviru šestog okvirnog programa — Prihvatljivi troškovi — Obavijest o terećenju koju je tuženik izdao u svrhu naplate predujmljenih iznosa — Vjerodostojnost evidencija radnog vremena — Sukob interesa”)

(2019/C 103/31)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (Solun, Grčka) (zastupnici: V. Christianos i S. Paliou, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: A Katsimerou, O. Verheecke i J. Estrada de Solà, a zatim A Katsimerou, A. Kyratsou i O. Verheecke, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 272. UFEU-a kojim se, s jedne strane, traži utvrđenje toga da je potraživanje iz Komisijine obavijesti o terećenju br. 3241615291 od 29. studenoga 2016., u skladu s kojom joj tužitelj mora naknaditi iznos od 197 799,52 eura subvencije koju je primio za studiju o istraživačkom projektu Sensation neosnovano do iznosa od 179 101,34 eura i kojim se, s druge strane, traži utvrđenje toga da sporni iznos odgovara prihvatljivim troškovima koje tužitelj nije obavezan naknaditi.

Izreka

1. Europskoj komisiji nalaže se da Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) plati, kao prvo, iznos od 19 522,57 eura koji odgovara prihvatljivim troškovima osoblja, uvećan za pripadajuće neizravne troškove i zatezne kamate po stopi od 3,50 % koje na taj iznos teku počevši od 12. svibnja 2017. do njegove potpune isplate, kao drugo, zateznih kamata na iznos od 2 950 eura po stopi od 3,50 %, koje se obračunavaju počevši od 12. svibnja 2017. do 28. studenoga 2017. i, kao treće, zateznih kamata na iznos od 8 988,21 eura po stopi od 3,50 %, koje se obračunavaju počevši od 12. svibnja 2017. do isplate tog iznosa 2. listopada 2017.
2. Tužba se u preostalom dijelu odbija.
3. EKETA će snositi vlastite troškove i devet desetina troškova Komisije koja će snositi desetinu vlastitih troškova.

⁽¹⁾ SL C 151, 15. 5. 2017.

Presuda Općeg suda od 22. siječnja 2019. – EKETA protiv Komisije

(Predmet T-198/17) ⁽¹⁾

(„Arbitražna klauzula — Ugovor Actibio sklopljen u okviru sedmog okvirnog programa — Prihvatljivi troškovi — Obavijest o terećenju koju je tuženik izdao u svrhu naplate predujmljenih iznosa — Vjerodostojnost evidencija radnog vremena — Sukob interesa”)

(2019/C 103/32)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (Solun, Grčka) (zastupnici: V. Christianos i S. Paliou, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: A. Katsimerou, A. Kyratsou i O. Verheecke, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 272. UFEU-a kojim se, s jedne strane, traži utvrđenje toga da je potraživanje iz Komisijine obavijesti o terećenju br. 3241615335 od 29. studenoga 2016. u skladu s kojim tužitelj treba Komisiji naknaditi iznos od 38 241 eura subvencije koju je primio za studiju o projektu Actibio neosnovano u visini od 9 353,56 eura i kojim se, s druge strane, traži utvrđenje toga da taj iznos odgovara prihvatljivim troškovima koje tužitelj nije obavezan naknaditi.

Izreka

1. *Tužba se odbija.*
2. *Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) nalaže se snošenje troškova.*

⁽¹⁾ SL C 151, 15. 5. 2017.

Presuda Općeg suda od 31. siječnja 2019. – Pear Technologies protiv EUIPO-a – Apple (PEAR)

(Predmet T-215/17) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije PEAR — Raniji figurativni žig Europske unije koji prikazuje jabuku — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje sličnosti znakova — Članak 8. stavak 5. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 5. Uredbe (EU) 2017/1001)“)

(2019/C 103/33)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Pear Technologies Ltd (Makao, Kina) (zastupnici: J. Coldham, *solicitor*, i E. Himsworth, QC)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: M. Fischer i H. O'Neill, *agenti*)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Apple Inc. (Cupertino, Kalifornija, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: J. Olsen i P. Andreottola, *solicitors* i G. Tritton, *barrister*)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 18. siječnja 2017. (predmet R 860/2016-5), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Apple i Pear Technologies.

Izreka

1. *Poništava se odluka petog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 18. siječnja 2017. (predmet R 860/2016-5).*
2. *EUIPO će snositi vlastite troškove i polovicu troškova koji su nastali društvu Pear Technologies Ltd.*
3. *Društvo Apple Inc. će snositi vlastite troškove i polovicu troškova koji su nastali društvu Pear Technologies.*

⁽¹⁾ SL C 168, 29. 5. 2017.

Presuda Općeg suda od 7. veljače 2019. – Swemac Innovation protiv EUIPO-a – SWEMAC Medical Appliances (SWEMAC)**(Predmet T-287/17) ⁽¹⁾**

(„Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Verbalni žig Europske unije SWEMAC — Ranija tvrtka ili raniji nacionalni trgovački naziv SWEMAC Medical Appliances AB — Relativni razlog za odbijanje — Ograničenje prava kao posljedica trpljenja — Članak 53. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 60. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001) — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 54. stavak 2. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao 61. stavak 2. Uredbe 2017/1001) — Članak 8. stavak 4. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 4. Uredbe 2017/1001) — Dokazi podneseni prvi put pred Općim sudom”)

(2019/C 103/34)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Swemac Innovation AB (Linköping, Švedska) (zastupnik: G. Nygren, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: J. Crespo Carrillo, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: SWEMAC Medical Appliances AB (Täby, Švedska) (zastupnik: P. Jonsell, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 24. veljače 2017. (predmet R 3000/2014-5), u vezi s postupkom za proglašavanje žiga ništavim između društava Swemac Innovation i SWEMAC Medical Appliances.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Swemac Innovation AB nalaže se snošenje troškova, uključujući nužne troškove društva SWEMAC Medical Appliances AB u postupku pred žalbenim vijećem Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).

⁽¹⁾ SL C 213, 3. 7. 2017.

Presuda Općeg suda od 30. siječnja 2019. – Stavytskyi protiv Vijeća**(Predmet T-290/17) ⁽¹⁾**

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Ukrajini — Zamrzavanje financijskih sredstava — Popis osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora — Zadržavanje tužiteljeva imena na popisu — Obveza obrazlaganja — Prigovor nezakonitosti — Načelo proporcionalnosti — Pravna osnova — Očita pogreška u ocjeni — Načelo ne bis in idem”)

(2019/C 103/35)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Edward Stavytskyi (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: J. Grayston, solicitor, P. Gjørtler, G. Pandey i D. Rovetta, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: V. Piessevaux i J.-P. Hix, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Europska komisija (zastupnici: E. Paasivirta i L. Baumgart, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke Vijeća (ZVSP) 2017/381 od 3. ožujka 2017. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2017., L 58, str. 34.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2017/374 od 3. ožujka 2017. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2017., L 58, str. 1.), u dijelu u kojem je tužiteljevo ime zadržano na popisu osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuju te mjere ograničavanja.

Izreka

1. Poništavaju se Odluka Vijeća (ZVSP) 2017/381 od 3. ožujka 2017. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini i Provedbena uredba Vijeća (EU) 2017/374 od 3. ožujka 2017. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini, u dijelu u kojem je ime Edwarda Stavytskog zadržano na popisu osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuju te mjere ograničavanja.
2. Vijeće Europske unije snosit će vlastite troškove kao i troškove E. Stavytskog.
3. Europska komisija snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 231, 17. 7. 2017.

Presuda Općeg suda od 29. siječnja 2019. – The GB Foods protiv EUIPO-a – Yatecomeré (YATEKOMO)

(Predmet T-336/17) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Verbalni žig Europske unije YATEKOMO — Nacionalni figurativni žig yatecomeré — Dopuštenost novih elemenata kojima se podupire točnost općepoznate činjenice — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) i članak 53. stavak 1. točka (a) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji su postali članak 8. stavak 1. točka (b) i članak 60. stavak 1. točka (a) Uredbe (EU) 2017/1001)“)

(2019/C 103/36)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: The GB Foods, SA (L'Hospitalet de Llobregat, Španjolska) (zastupnici: M. C. Buganza González i E. Torner Lasalle, odvjetnice)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Walicka, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Yatecomeré, SL (Ribadumia, Španjolska) (zastupnici: J. C. Erdozain López, V. Arnaiz Medina i L. Montoya Terán, odvjetnici)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 13. ožujka 2017. (predmet R 1506/2016-5), koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između društava Yatecomeré i The GB Foods.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu The GB Foods, SA nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 318, 25. 9. 2017.

Presuda Općeg suda od 6. veljače 2019. – TN protiv ENISA-e

(Predmet T-461/17) ⁽¹⁾

(„Javna služba — Privremeno osoblje — Postupak zapošljavanja — Obavijest o slobodnom radnom mjestu — Radno mjesto voditelja odjela — Uvrštenje na popis uspješnih kandidata — Prihvat ponude za zaposlenje — Povlačenje ponude za zaposlenje — Uvjeti zaposlenja — Potvrda o prikladnosti — Članak 12. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika — Očita pogreška u ocjeni — Obrada osobnih podataka — Pravo na saslušanje — Odgovornost”)

(2019/C 103/37)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: TN (zastupnici: L. Levi i A. Blot, odvjetnici)

Tuženik: Agencija Europske unije za mrežnu i informacijsku sigurnost (zastupnici: A. Ryan, agent, uz asistenciju D. Waelbroeck i A. Durona, odvjetnika)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a radi, s jedne strane, poništenja odluke od 25. studenoga 2016. kojom je ENISA povukla ponudu za zaposlenje na radnom mjestu voditelja odjela „Administrativne službe” učinjenu tužitelju, kao i odluke od 20. travnja 2017. o odbijanju njegove pritužbe te, s druge strane, nalaganja ENISA-i da tužitelju naknadi imovinsku i neimovinsku štetu koju je navodno pretrpio zbog, među ostalim, nezakonitog povlačenja te ponude.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. TN-u se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 347, 16. 10. 2017.

Presuda Općeg suda od 7. veljače 2019. – Frederik Duym protiv Vijeća**(Predmet T-549/17) ⁽¹⁾****(„Javna služba — Dužnosnici — Postupak imenovanja na mjesto načelnika odjela — Oglas za slobodno radno mjesto — Odbijanje prijave — Imenovanje drugog kandidata — Obveza obrazlaganja — Načelo dobre uprave — Interes službe — Očita pogreška u ocjeni — Načelo nediskriminacije”)**

(2019/C 103/38)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Frederik Duym (Oostende, Belgija) (zastupnik: M. Velardo, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: M. Bauer i R. Meyer, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a kojim se traži poništenje odluke savjetodavnog odbora za odabir, priopćene tužitelju dopisom od 7. listopada 2016. kojom se odbija njegova prijava u okviru postupka odabira načelnika odjela za nizozemski jezik u službi Vijeća za prevođenje, kao i naknadne odluke tijela za imenovanje Vijeća od 20. prosinca 2016. o imenovanju A. na dotično mjesto.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Frederiku Duymu nalaže se snošenje, osim vlastitih, i troškova Vijeća Europske unije.

⁽¹⁾ SL C 347, 16. 10. 2017.

Presuda Općeg suda od 31. siječnja 2019. – Abdulkarim protiv Vijeća**(Predmet T-559/17) ⁽¹⁾****(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv Sirije — Zamrzavanje financijskih sredstava — Pogreška u ocjeni — Vremenska prilagodba učinaka poništenja”)**

(2019/C 103/39)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Mouhamad Wael Abdulkarim (Dubai, Ujedinjeni Arapski Emirati) (zastupnici: J.-P. Buyle i L. Cloquet, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: u početku M. Veiga i I. Pouli, zatim I. Pouli i V. Piessevaux, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke Vijeća (ZVSP) 2017/917 od 29. svibnja 2017. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL 2017., L 139, str. 62. i ispravak SL 2017., L 146, str. 159.), Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2017/907 od 29. svibnja 2017. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji (SL 2017., L 139, str. 15. i ispravak SL 2017., L 146, str. 159.), Odluke Vijeća (ZVSP) 2018/778 od 28. svibnja 2018. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL 2018., L 131, str. 16. i ispravak SL 2018., L 167, str. 36.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2018/774 od 28. svibnja 2018. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji (SL 2018., L 131, str. 1. i ispravak SL 2018., L 167, str. 36.), u dijelu u kojem se ti akti odnose na tužitelja.

Izreka

1. Odluka Vijeća (ZVSP) 2017/917 od 29. svibnja 2017. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije, Odluka Vijeća (ZVSP) 2018/778 od 28. svibnja 2018. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije i Uredba (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji i o stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 442/2011, kako je zadnje izmijenjena Provedbenom uredbom Vijeća (EU) 2017/907 od 29. svibnja 2017. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji i Provedbenom uredbom Vijeća (EU) 2018/774 od 28. svibnja 2018. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji, poništavaju se u dijelu koji se odnosi na Mouhamada Waela Abdulkarima.
2. Učinci odluka 2017/917 i 2018/778 održavaju se na snazi u pogledu M. W. Abdulkarima do datuma isteka roka za žalbu odnosno, u slučaju podnošenja žalbe u tom roku, do eventualnog odbijanja žalbe.
3. Vijeće Europske unije snosit će vlastite troškove i troškove koji su nastali M. W. Abdulkarimu.

⁽¹⁾ SL C 347, 16. 10. 2017.

Presuda Općeg suda od 6. veljače 2019. – Karp protiv Parlamenta

(Predmet T-580/17) ⁽¹⁾

(„Javna služba — Ugovorno osoblje — Razvrstavanje — Članak 90. stavak 2. Pravilnika o osoblju — Preuranjena žalba — Nepravilnost predsudskog postupka — Nedopuštenost — Autonomija pravnih sredstava — Neproduljenje ugovora članu ugovornog osoblja za pomoćne poslove u vezi s roditeljskim dopustom — Obveza obrazlaganja — Uzastopni ugovori na određeno vrijeme — Zloraba prava — Pravo na saslušanje — Odgovornost”)

(2019/C 103/40)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Kevin Karp (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: N. Lambers i R. Ben Ammar, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: Í. Ní Riagáin Düro i M. Windisch, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a radi, s jedne strane, poništenja Parlamentove odluke o razvrstavanju tužitelja u funkcijsku skupinu II., razred 4., stupanj 1., u okviru ugovora člana ugovornog osoblja koji je sklopljen 12. svibnja 2016. i istekao 11. studenoga 2016. te, s druge strane, naknade imovinske i neimovinske štete koju je tužitelj navodno pretrpio zbog njegova razvrstavanja i neproduženja njegova ugovora.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Kevinu Karpu nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 412, 4. 12. 2017.

Presuda Općeg suda od 31. siječnja 2019. – Thun protiv EUIPO-a (Poisson)

(Predmet T-604/17) ⁽¹⁾

(„Dizajn Zajednice — Registrirani dizajn Zajednice — Nepostojanje zahtjeva za produljenje — Brisanje dizajna nakon isteka registracije — Zahtjev za povrat u prijašnje stanje — Kumulativne pretpostavke — Dužna pažnja — Delegiranje ovlasti — Gubitak prava”)

(2019/C 103/41)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Thun SpA (Bolzano, Italija) (zastupnik: B. Giordano, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: L. Rampini, agent)

Predmet

Tužba protiv odluke trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 9. lipnja 2017. (predmet R 1680/2016-3), koja se odnosi na zahtjev za povrat u prijašnje stanje.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Thun SpA nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 369, 30. 10. 2017.

Presuda Općeg suda od 7. veljače 2019. – Sumol + Compal Marcas protiv EUIPO-a – Jacob (Dr. Jacob's essentials)(Predmet T-656/17) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije Dr. Jacob's essentials — Raniji međunarodni verbalni žig COMPAL ESSENCIAL — Raniji nacionalni i međunarodni figurativni žigovi FRUTA esencial i Compal FRUTA esencial — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe 2017/1001)“)

(2019/C 103/42)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Sumol + Compal Marcas, SA (Carnaxide, Portugal) (zastupnik: A. De Sampaio, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: A. Söder i D. Walicka, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Ludwig Manfred Jacob (Heidesheim, Njemačka) (zastupnik: W. Berlit, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 11. srpnja 2017. (predmet R 2067/2016-5), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društva Sumol + Compal Marcas i Ludwiga Manfreda Jacoba.

Izreka

1. Poništava se odluka petog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 11. srpnja 2017. (predmet R 2067/2016-5).
2. EUIPO će snositi, osim vlastitih, i troškove društva Sumol + Compal Marcas, SA.
3. Ludwig Manfred Jacob snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 402, 27. 11. 2017.

Presuda Općeg suda od 31. siječnja 2019. – Alkarim for Trade and Industry protiv Vijeća(Predmet T-667/17) ⁽¹⁾

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv Sirije — Zamrzavanje financijskih sredstava — Pogreška u ocjeni — Vremenska prilagodba učinaka poništenja“)

(2019/C 103/43)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Alkarim for Trade and Industry LLC (Tal Kurdi, Sirija) (zastupnici: J.-P. Buyle i L. Cloquet, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: V. Piessevaux i A. Limonet, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Provedbene odluke Vijeća (ZVSP) 2017/1245 od 10. srpnja 2017. o provedbi Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL 2017., L 178, str. 13.), Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2017/1241 od 10. srpnja 2017. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji (SL 2017., L 178, str. 1.), Odluke Vijeća (ZVSP) 2018/778 od 28. svibnja 2018. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL 2018., L 131, str. 16. i ispravak SL 2018., L 167, str. 36.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2018/774 od 28. svibnja 2018. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji (SL 2018., L 131, str. 1. i ispravak SL 2018., L 167, str. 36.), u dijelu u kojem se ti akti odnose na tužitelja.

Izreka

1. Provedbena odluka Vijeća (ZVSP) 2017/1245 od 10. srpnja 2017. o provedbi Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije, Odluka Vijeća (ZVSP) 2018/778 od 28. svibnja 2018. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije i Uredba (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji i o stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 442/2011, kako je zadnje izmijenjena Provedbenom uredbom Vijeća (EU) 2017/1241 od 10. srpnja 2017. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji i Provedbenom uredbom Vijeća (EU) 2018/774 od 28. svibnja 2018. o provedbi Uredbe br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji, poništavaju se u dijelu koji se odnosi na društvo Alkarim for Trade and Industry LLC.
2. Učinci Provedbene odluke 2017/1245 i Odluke 2018/778 održavaju se na snazi u pogledu društva Alkarim for Trade and Industry do datuma isteka roka za žalbu odnosno, u slučaju podnošenja žalbe u tom roku, do eventualnog odbijanja žalbe.
3. Vijeće Europske unije snosit će vlastite troškove i troškove koji su nastali društvu Alkarim for Trade and Industry.

⁽¹⁾ SL C 437, 18. 12. 2017.

Presuda Općeg suda od 7. veljače 2019. – Eglo Leuchten protiv EUIPO-a – Di-Ka (Lampe)

(Predmet T-766/17) ⁽¹⁾

(„Dizajn Zajednice — Postupak za proglašavanje ništavosti — Registrirani dizajn Zajednice koji predstavlja rasvjetno tijelo — Razlog ništavosti — Raniji dizajn — Individualni karakter — Upućeni korisnik — Stupanj slobode dizajnera — Članak 6. Uredbe (EZ) br. 6/2002”)

(2019/C 103/44)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Eglo Leuchten GmbH (Pill, Austrija) (zastupnik: H. Lauf, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: A. Söder, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Di-Ka Vertriebs GmbH & Co. KG (Arnsberg, Njemačka) (zastupnik: M.-H. Hoffmann, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 26. rujna 2017. (predmet R 738/2016-3), koja se odnosi na postupak za proglašavanje ništavosti između društava Eglo Leuchten i Di-Ka Vertriebs.

Izreka

1. Tužba s odbija.
2. Društvu Eglo Leuchten GmbH nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 22, 22. 1. 2018.

Presuda Općeg suda od 7. veljače 2019. – Eglo Leuchten protiv EUIPO-a – Briloner Leuchten (Lampe)

(Predmet T-767/17) ⁽¹⁾

(„Dizajn Zajednice — Postupak za proglašavanje ništavosti — Registrirani dizajn Zajednice koji predstavlja rasvjetno tijelo — Razlog ništavosti — Raniji dizajn — Individualni karakter — Upućeni korisnik — Stupanj slobode dizajnera — Članak 6. Uredbe (EZ) br. 6/2002”)

(2019/C 103/45)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Eglo Leuchten GmbH (Pill, Austrija) (zastupnik: H. Lauf, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: A. Söder, agent)

Druška stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Briloner Leuchten GmbH & Co. KG, prije Briloner Leuchten GmbH (Brilon, Njemačka) (zastupnik: M.-H. Hoffmann, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 26. rujna 2017. (predmet R 746/2016-3), koja se odnosi na postupak za proglašavanje ništavosti između društava Eglo Leuchten i Briloner Leuchten.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Eglo Leuchten GmbH nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 22, 22. 1. 2018.

**Presuda Općeg suda od 24. siječnja 2019. – Ilhan protiv EUIPO-a –
Time Gate (BIG SAM SPORTSWEAR COMPANY)**

(Predmet T-785/17) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija — Figurativni žig BIG SAM SPORTSWEAR COMPANY — Raniji verbalni žig SAM — Relativni razlog za odbijanje — Gubitak prava kao posljedica trpljenja — Dokazi prvi put podneseni Općem sudu — Članak 54. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 61. stavak 2. Uredbe (EU) 2017/1001) — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe 2017/1001)“)

(2019/C 103/46)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Ercan Ilhan (Istanbul, Turska) (zastupnik: S. Can, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: H. O'Neill i D. Walicka, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Time Gate GmbH (Köln, Njemačka) (zastupnik: R. Kunz-Hallstein, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 13. rujna 2017. (predmet R 974/2016-5), koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između društva Time Gate i E. Ilhana.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Ercanu Ilhanu nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 32, 29. 1. 2018.

Presuda Općeg suda od 7. veljače 2019. – TecAlliance protiv EUIPO-a – Siemens (TecDocPower)

(Predmet T-789/17) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije TecDocPower — Raniji verbalni i figurativni žigovi Europske unije TECDOC i TecDoc — Relativni razlog za odbijanje — Sličnost proizvoda i usluga — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001) — Stvarna uporaba ranijih žigova — Članak 42. stavci 2. i 3. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao stavak 47. stavci 2. i 3. Uredbe 2017/1001)“)

(2019/C 103/47)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: TecAlliance GmbH (Ismaning, Njemačka) (zastupnik: P. Engemann, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: S. Hanne, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Siemens AG (München, Njemačka) (zastupnici: V. von Bomhard i J. Fuhrmann, odvjetnici)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 14. rujna 2017. (predmet R 2433/2016-1), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava TecAlliance i Siemens.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu TecAlliance GmbH nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 42, 5. 2. 2018.

Presuda Općeg suda od 24. siječnja 2019. – Brown Street Holdings protiv EUIPO-a – Enesan (FIGHT LIFE)

(Predmet T-800/17) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija — Verbalni žig FIGHT LIFE — Raniji verbalni žig Europske unije FIGHT FOR LIFE — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001) — Obveza obrazlaganja — Članak 75. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 94. Uredbe 2017/1001)”)

(2019/C 103/48)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Brown Street Holdings Ltd (Auckland, Novi Zeland) (zastupnici: C. Hufnagel, M. Kleespies, J. Clayton-Chen i A. Bender, a zatim M. Kleespies i A. Bender, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: D. Walicka i M. Fischer, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Enesan AG (Zürich, Švicarska)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 26. rujna 2017. (predmet R 36/2017-2) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Brown Street Holdings i Enesan.

Izreka

1. Poništava se odluka drugog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 26. rujna 2017. (predmet R 36/2017-2) u dijelu u kojem je njome odbijen prigovor protiv prijave za registraciju žiga za koji je podnesena prijava u odnosu na proizvode iz razreda 5. u smislu Nicanskog sporazuma o međunarodnoj klasifikaciji proizvoda i usluga radi registracije žigova od 15. lipnja 1957., kako je revidiran i izmijenjen.

2. EUIPO će snositi vlastite troškove i troškove društva Brown Street Holdings Ltd.

⁽¹⁾ SL C 42, 5. 2. 2018.

Presuda Općeg suda od 30. siječnja 2019. – Bekat protiv EUIPO-a – Borbet (ARBET)

(Predmet T-79/18) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije ARBET — Raniji nacionalni verbalni žig BORBET — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Sličnost znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2019/C 103/49)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Arif Oliver Bekat (Esslingen, Njemačka) (zastupnik: P. Kohl, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: M. Eberl, D. Hanf i D. Walicka, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Borbet GmbH (Hallenberg, Njemačka) (zastupnik: J. Krenzel, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 6. prosinca 2017. (predmet R 1117/2017-4), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društva Borbet i A. O. Bekata.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Arifu Oliveru Bekatu nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 134, 16. 4. 2018.

Presuda Općeg suda od 5. veljače 2019. – Gruppo Armonie protiv EUIPO-a (ARMONIE)

(Predmet T-88/18) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije ARMONIE — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2019/C 103/50)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Gruppo Armonie SpA (Casalgrande, Italija) (zastupnik: G. Medri, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: L. Rampini, agent)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 15. prosinca 2017. (predmet R 2063/2017-5), koja se odnosi na prijavu za registraciju figurativnog znaka ARMONIE kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Gruppo Armonie SpA nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 134, 16. 4.2018.

Presuda Općeg suda od 31. siječnja 2019. – DeepMind Technologies protiv EUIPO-a (STREAMS)

(Predmet T-97/18) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije STREAMS — Apsolutni razlozi za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) i članak 7. stavak 2. Uredbe (EU) 2017/1001 — Ranija EUIPO-ova praksa”)

(2019/C 103/51)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: DeepMind Technologies Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: T. St Quintin, *barrister*, K. Gilbert i G. Lodge, *solicitors*)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: u početku V. Ruzek i D. Walicka, zatim V. Ruzek i H. O'Neill, *agenti*)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 27. studenoga 2017. (predmet R 35/2017-1), koja se odnosi na prijavu za registraciju verbalnog znaka STREAMS kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu DeepMind Technologies Ltd nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 134, 16. 4. 2018.

Presuda Općeg suda od 24. siječnja 2019. – Multifit protiv EUIPO-a (TAKE CARE)

(Predmet T-181/18) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije TAKE CARE — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2019/C 103/52)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Multifit Tiernahrungs GmbH (Krefeld, Njemačka) (zastupnici: N. Weber i L. Thiel, *odvjetnici*)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: M. Eberl i M. Fischer, *agenti*)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 4. siječnja 2018. (predmet R 845/2017-5), koja se odnosi na prijavu za registraciju figurativnog znaka TAKE CARE kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Multifit Tiernahrungs GmbH nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 161, 7. 5. 2018.

Presuda Općeg suda od 30. siječnja 2019. – Arezzo Indústria e Comércio protiv EUIPO-a (SCHUTZ)

(Predmet T-256/18) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije SCHUTZ — Apsolutni razlozi za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2019/C 103/53)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Tužitelj: Arezzo Indústria e Comércio, SA (Belo Horizonte, Brazil) (zastupnici: A. Sebastião i J. M. Pimenta, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: J. Crespo Carrillo, agent)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 12. veljače 2018. (predmet R 661/2017-4), koja se odnosi na registraciju verbalnog znaka SCHUTZ kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Arezzo Indústria e Comércio, SA nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 231, 2. 7. 2018.

Presuda Općeg suda od 6. veljače 2019. – Marry Me Group protiv EUIPO-a (MARRY ME)

(Predmet T-332/18) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije MARRY ME — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2019/C 103/54)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Marry Me Group AG (Zug, Švicarska) (zastupnik: G. Theado, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: J. Schäfer i D. Walicka, agenti)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 5. ožujka 2018. (predmet R 806/2017-5), koja se odnosi na prijavu za registraciju verbalnog znaka MARRY ME kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Marry Me Group AG nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 259, 23. 7. 2018.

Presuda Općeg suda od 6. veljače 2019. – Marry Me Group protiv EUIPO-a (marry me)

(Predmet T-333/18) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije marry me — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2019/C 103/55)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Marry Me Group AG (Zug, Švicarska) (zastupnik: G. Theado, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: J. Schäfer i D. Walicka, agenti)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 5. ožujka 2018. (predmet R 807/2017-5), koja se odnosi na prijavu za registraciju figurativnog znaka marry me kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Marry Me Group AG nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 259, 23. 7. 2018.

Presuda Općeg suda od 31. siječnja 2019. – Geske protiv EUIPO-a (SATISFYERMEN)**(Predmet T-427/18) ⁽¹⁾**

(„Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije SATISFYERMEN — Apsolutni razlozi za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001 — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredba 2017/1001 — Obveza obrazlaganja — Članak 94. prva rečenica Uredbe 2017/1001”)

(2019/C 103/56)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: André Geske (Lübbecke, Njemačka) (zastupnik: R. Albrecht, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: A. Sesma Merino i S. Hanne, agenti)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 10. svibnja 2018. (predmet R 2603/2017-1), koja se odnosi na prijavu za registraciju figurativnog znaka SATISFYERMEN kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Andréu Geskeu nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 301, 27. 8. 2018.

Rješenje Općeg suda od 30. siječnja 2019. – Spliethoff's Bevrachtingskantoor protiv Komisije**(Predmet T-149/16) ⁽¹⁾**

(„Tužba za poništenje — Financijska pomoć u okviru Instrumenta za povezivanje Europe — Prometni sektor za razdoblje 2014.-2020. — Litispendencija — Nedopuštenost”)

(2019/C 103/57)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV (Amsterdam, Nizozemska) (zastupnici: u početku P. Glazener, zatim Y. de Vries i D. Coumans te naposljetku Y. de Vries i J. de Kok, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: J. Hottiaux i J. Samnadda, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Provedbene odluke Komisije C(2015) 5274 *final* od 31. srpnja 2015. o utvrđivanju popisa prijedloga odabranih za primanje financijske pomoći Europske unije u okviru Instrumenta za povezivanje Europe (CEF) – Prometni sektor, koja je donesena nakon poziva za podnošenje prijedloga objavljenog 11. rujna 2014. na temelju višegodišnjeg programa rada.

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.
2. Društvo *Splithoff's Bevrachtingskantoor BV* i Europska komisija snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 211, 13. 6. 2016.

Rješenje Općeg suda od 29. siječnja 2019. – G. L'Huillier protiv B. Gollnisch i Parlamenta**(Predmet T-624/16 TO) ⁽¹⁾****(„Prigovor trećeg — Odbijanje zahtjeva za intervenciju treće osobe koja je podnijela prigovor — Nedopuštenost”)**

(2019/C 103/58)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Treća osoba koja je podnijela prigovor: Guillaume L'Huillier (Etterbeek, Belgija) (zastupnik: A. Varaut, odvjetnik)

Tužitelj u glavnom postupku: Bruno Gollnisch (Villiers-le-Mahieu, Francuska) (zastupnik: B. Bonnefoy-Claudet, odvjetnik)

Tuženik u glavnom postupku: Europski parlament (zastupnici: M. Ecker i L. Vétillard, agenti)

Predmet

Prigovor trećeg protiv presude od 7. ožujka 2018., Gollnisch/Parlament (T-624/16, neobjavljena, u postupku žalbe, EU:T:2018:121).

Izreka

1. Odbija se prigovor trećeg.
2. Guillaume L'Huillier će snositi, osim vlastitih, i troškove Europskog parlamenta.
3. Bruno Gollnisch snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 383, 17. 10. 2016.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 21. siječnja 2019. – Pilatus Bank protiv ESB-a**(Predmet T-687/18 R)****(„Privremena pravna zaštita — Ekonomska i monetarna politika — Bonitetni nadzor nad kreditnim institucijama — Zahtjev za suspenziju primjene — Nepostojanje hitnosti”)**

(2019/C 103/59)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Pilatus Bank plc (Ta'Xbiex, Malta) (zastupnici: O.H. Behrends, M. Kirchner i L. Feddern, odvjetnici)

Tuženik: Europska središnja banka (zastupnici: E. Yoo, M. Puidokas i A. Karpf, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članaka 278. i 279. UFEU-a kojim se traži suspenzija primjene akta Europske središnje banke sadržanog u poruci elektroničke pošte od 10. rujna 2018. u skladu s kojim je ESB zahtijevao da tužitelj s njim mora komunicirati posredstvom osobe koju je odredilo malteško tijelo za financijske usluge ili uz odobrenje te osobe.

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Tužba podnesena 14. prosinca 2018. – Aquind protiv ACER-a

(Predmet T-735/18)

(2019/C 103/60)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Aquind Ltd (Wallsend, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: S. Goldberg, E. White i C. Davis, *Solicitors*)

Tuženik: Agencija za suradnju energetskih regulatora

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku tuženikova žalbenog vijeća A-001-2018 od 17. listopada 2018. i tuženikovu odluku 05/2018 od 19. lipnja 2018. koja je potvrđena prvo navedenom odlukom;
- odluči o glavnim pravnim pitanjima navedenima u tužbi, koja se odnose na: (i) činjenicu da su tuženik i tuženikovo žalbeno vijeće pogrešno smatrali da je tužitelj prvo morao podnijeti zahtjev i dobiti odluku o prekograničnoj raspodjeli troškova prije nego što je moguće donijeti odluku sukladno članku 17. Uredbe (EZ) br. 714/2009 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ (četvrti tužbeni razlog); i (ii) činjenicu da tuženik i njegovo žalbeno vijeće nisu uzeli u obzir tužiteljevu pravnu nemogućnost da upravlja predloženim spojnim vodom u Francuskoj bez izuzeća (šesti tužbeni razlog);
- pojedinačno odluči o svakom od tužbenih razloga iznesenih u tužbi kako bi se izbjegli daljnji sporovi o tim spornim razlozima kad tuženik ponovno razmotri zahtjev za izuzeće; i
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe devet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog u okviru kojeg se tvrdi je došlo do pogreške pri tumačenju članka 17. stavka 1. Uredbe br. 714/2009 time što je tuženiku dano diskrecijsko pravo prilikom ocjene zahtjeva za izuzeće.

S obzirom na objektivni kriterij iz članka 17. stavka 1. Uredbe br. 714/2009, tuženikovo diskrecijsko pravo trebalo bi ograničiti na ispitivanje jesu li ti uvjeti ispunjeni ili nisu.

2. Drugi tužbeni razlog u okviru kojeg se tvrdi da je počinjena pogreška pri tumačenju Uredbe br. 714/2009 kad se smatralo da zahtjev za izuzeće treba odobriti samo kao krajnju mjeru.

Čini se da ne postoji temelj da bi se smatralo da odobrenje izuzeća treba biti krajnja mjera.

3. Treći tužbeni razlog u okviru kojeg se tvrdi da je počinjena pogreška pri ocjeni tereta dokazivanja i standarda dokazivanja koje se zahtijeva kako bi se odobrilo izuzeće sukladno članku 17. stavku 1. Uredbe br. 714/2009.

Čini se da tuženik od tužitelja traži *probatio diabolica*.

4. Četvrti tužbeni razlog u okviru kojeg se tvrdi da je počinjena pogreška pri tumačenju odnosa između članka 17. stavka 1. Uredbe br. 714/2009 i članka 12. Uredbe (EU) br. 347/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ i posljedično oslanjanje na mogućnost da je na tužiteljev spojni vod primjenjiv postupak za prekograničnu raspodjelu troškova i neuzimanje u obzir pitanja povezanih s takvim postupkom.

— Moguće je da nije točno da se izuzeće može odobriti samo nakon što je dokazano da nije dostupan regulatorni režim sukladno članku 12. Uredbe br. 347/2013. Taj režim trebao bi biti dobrovoljan i ne bi ga trebalo primijeniti kad je odobreno izuzeće.

— Stav koji je zauzeo tuženik mogao je ne uzeti u obzir rizike povezane s daljnjom upotrebom regulatornog režima.

5. Peti tužbeni razlog u okviru kojeg se tvrdi su povrijeđeni temeljno načelo pravne sigurnosti prava EU i zaštite legitimnih očekivanja time što je odbijeno uzeti u obzir utvrđene presedane pri određivanju točnog tumačenja Uredbe br. 714/2009 i time što je usvojen radikalno drugačiji pristup.

— Tužitelj bi se morao moći pouzdati u regulatornu praksu i načela za ocjenu zahtjeva za izuzeće koja su ustanovljena u odlukama Europske komisije.

6. Šesti tužbeni razlog u okviru kojeg se tvrdi da je počinjena pogreška pri primjeni članka 17. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 714/2009 time što nisu uzeta u obzir ograničenja prema francuskom pravu koja se primjenjuju na ne-RTE promotore električnih spojnih vodova u Francuskoj.

— Budući da se nije pokazalo da su francuska pravna ograničenja protivna pravu EU-a, tuženik ih je dakle trebao razmotriti pri razmatranju hoće li doći do ulaganja bez izuzeća.

— Ne postoji ograničenje vrsta rizika koje je moguće uzeti u obzir pri ocjeni uvjeta iz članka 17. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 714/2009.

7. Sedmi tužbeni razlog u okviru kojeg se tvrdi da je počinjena pogreška pri primjeni članka 17. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 714/2009 time što nije uzeta u obzir potreba za dugoročnom sigurnošću prihoda kako bi se osiguralo financiranje tužiteljeva spojnog voda.

Rizici u vezi s projektom mogu obeshrabriti uporabu potrebnih sredstava. Stoga je trebalo razmotriti utjecaj rizika na tužiteljevu mogućnost da osigura financiranje.

8. Osmi tužbeni razlog u okviru kojeg se tvrdi da je počinjena pogreška pri primjeni članka 17. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 714/2009 time što nije uzet u obzir općeniti utjecaj pojedinačnih rizika koji se primjenjuju na tužiteljev spojni vod.

Općeniti odnos između rizika i nagrade određuje hoće li se nastaviti s ulaganjem. Stoga nije dovoljno analizirati svaku vrstu rizika pojedinačno.

9. Deveti tužbeni razlog u okviru kojeg se tvrdi da tuženikovo žalbeno vijeće nije izvršilo dostatni nadzor nad tuženikovom odlukom.

S obzirom na njegov opseg ovlasti i na važnost pitanja koje se postavlja, tuženikovo žalbeno vijeće je trebalo izvršiti višu razinu nadzora nad tuženikovom odlukom.

- ⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 714/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uvjetima za pristup mreži za prekograničnu razmjenu električne energije i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1228/2003 (SL L 211, 14.8.2009., str. 15.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 4., str. 8.).
- ⁽²⁾ Uredba (EU) br. 347/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2013. o smjernicama za transeuropsku energetska infrastrukturu te stavljanju izvan snage Odluke br. 1364/2006/EZ i izmjeni uredaba (EZ) br. 713/2009, (EZ) br. 714/2009 i (EZ) br. 715/2009 (SL L 115, 25.4.2013, str. 39.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 5., str. 228.).

Tužba podnesena 18. prosinca 2018. – ZZ protiv ECB-a

(Predmet T-741/18)

(2019/C 103/61)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: ZZ (zastupnici: M. Demetriou, QC, D. Piccinin, *Barrister*, E. Poulton, L. Carlisle, i R. Molesworth, *Solicitors*)

Tuženik: Europska središnja banka (ESB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku ESB-a od 10. listopada 2018. u vezi s namjeravanim tužiteljevim stjecanjem kvalificiranog udjela u Bank A (ECB-SSM-2018-LV-2);
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog u okviru kojeg se tvrdi da nije dokazano da tužitelj nije postupao transparentno u svojim odnosima s nadležnim tijelima.
 - Tužitelj tvrdi da na temelju dokaza na koje se ESB oslonio u pobijanoj odluci nije moguće utvrditi, i da oni ne predstavljaju odgovarajuću osnovu za ESB-ovo utvrđenje da tužitelj nije transparentno postupao u smislu da bi njegov integritet mogao biti doveden u pitanje.
2. Drugi tužbeni razlog u okviru kojeg se tvrdi da je došlo do pogreške koja se tiče prava kad je utvrđeno da tužiteljeva nedužna poslovanja s trećom stranom dovode u pitanje tužiteljev integritet.
 - Tužitelj tvrdi da je ESB počinio pogrešku koja se tiče prava kad je utvrdio da tužiteljevi odnosi s trećom stranom dovode u pitanje njegov integritet u okolnostima u kojima je ESB prihvatio da tužitelj nije imao saznanja o bilo kakvim nedozvoljenim radnjama te treće strane u to vrijeme i u okolnostima u kojima je tužitelj bio nedužna žrtva tih nedozvoljenih radnji.

Tužba podnesena 30. prosinca 2018. – Lazarus Szolgáltató és Kereskedelmi protiv Europske komisije**(Predmet T-763/18)**

(2019/C 103/62)

*Jezik postupka: mađarski***Stranke***Tužitelj:* Lazarus Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. (Lazarus Kft.) (Békés, Mađarska) (zastupnik: L. Szabó, odvjetnik)*Tuženik:* Europska komisija**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- kao prvo, poništi Odluku Komisije donesenu 20. srpnja 2011. u predmetu SA. 29432 — CP 290/2009 — Mađarska — „Potpora za zapošljavanje radnika s invaliditetom koja je navodno nezakonita zbog diskriminatornosti propisa” (u daljnjem tekstu: primarno pobijana odluka).
- podredno, poništi Odluku Komisije donesenu 25. siječnja 2017. u predmetu SA. 45498 (FC/2016) — „Pritužba društva OPS Újpest-lift Kft. u vezi s državnim potporama isplaćenima između 2006. i 2012. društvima koja su zaposlila osobe s invaliditetom” (u daljnjem tekstu: podredno pobijana odluka).
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U potporu svojoj tužbi tužitelj za svaki dio tužbenog zahtjeva ističe tužbeni razlog.

1. Tužbeni razlog koji se odnosi na glavni zahtjev: pogreška koja se tiče prava i pogrešna ocjena dostupnog dokaza

Mađarska su tijela, protivno članku 107. stavku 1. UFEU-a, dodijelila nezakonite državne potpore 21 poduzetniku korisniku, koji su tužiteljevi konkurenti. Te potpore nisu bile isključivo namijenjene namirivanju dodatnih troškova zapošljavanja radnika s invaliditetom, nego su se njima financirali i opći troškovi poduzetnika korisnika i, time, remetilo tržišno natjecanje. U primarno pobijanoj odluci, Komisija je istaknula da ukupni iznos potpora dodijeljenih poduzetnicima korisnicima nije veći od ukupnog iznosa potpora koji se može dodijeliti u skladu s člancima 41. i 42. Uredbe o općem skupnom izuzeću⁽¹⁾, zbog čega su, sporne potpore načelno spojive s unutarnjim tržištem u smislu članka 107. stavka 3. UFEU-a. Primarno pobijana odluka ne govori ništa o štetnim učincima koji za tužitelja proizlaze iz nacionalnih mjera kojima su potpore dodijeljene i, time, krši tužiteljeva postupovna prava koja ima na temelju članka 108. stavka 2. UFEU-a.

2. Tužbeni razlog koji se odnosi na podredni zahtjev: pogreška koja se tiče prava i očito iskrivljavanje dostupnog dokaza

Komisija je počinila pogrešku koja se tiče prava i očito iskrivila dostupni dokaz zato što je u podredno pobijanoj odluci navela da pritužba društva OPS Újpest-lift Kft. ne sadržava nikakve nove pravne ili činjenične elemente koji bi doveli do izmjene ocjene koju je Komisija dala u predmetu SA. 29432 — CP 290/2009. Podredno pobijana odluka ne govori ništa o štetnim učincima koji za tužitelja proizlaze iz nacionalnih mjera kojima su potpore dodijeljene i, time, krši tužiteljeva postupovna prava koja tužitelj ima na temelju članka 108. stavka 2. UFEU-a.

(¹) Uredba Komisije (EZ) br. 800/2008 od 6. kolovoza 2008. o ocjenjivanju određenih kategorija potpora sukladnima sa zajedničkim tržištem u primjeni članaka [107.] i [108. UFEU-a] (SL 2008., L 214, str. 3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 159.)

Tužba podnesena 8. siječnja 2019. – Češka Republika protiv Komisije

(Predmet T-13/19)

(2019/C 103/63)

Jezik postupka: češki

Stranke

Tužitelj: Češka Republika (zastupnici: M. Smolek, J. Vlácil i O. Serdula, agenti)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- presudi da je Europska komisija prekršila obveze prema članku 4. stavku 3. Ugovora o Europskoj uniji u vezi s člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima jer je, vezano za to što je Češka Republika uvjetno stavila na raspolaganje tradicionalna vlastita sredstva u iznosu od 40 482 255 CZK, propustila pokrenuti postupak protiv Češke Republike zbog neispunjenja obveze s tim u vezi odnosno povrata dotičnog iznosa i
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj u prilog tužbi ističe jedini tužbeni razlog.

Češka Republika smatra da obveza Europske komisije da poduzme spomenute korake proizlazi iz načela lojalne suradnje utvrđenog u članku 4. stavku 3. Ugovora o Europskoj uniji u vezi s pravom na djelotvoran pravni lijek iz članka 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

S obzirom na činjenicu da, prema sudskoj praksi Suda (¹), u postupku zbog povrede obveze samo Sud može konačno odlučiti o sporu između države članice i Europske komisije u području tradicionalnih vlastitih sredstava, da Europska komisija mora, vezano za dotično uvjetno plaćanje, pokrenuti takav postupak bez neopravdanog kašnjenja ili vratiti tu uplatu ako ustanovi da nema temelja za pokretanje takvog postupka.

Češka Republika uplatila je dotični iznos na račun Europske komisije još 2015. Međutim, Europska komisija nije pokrenula postupak zbog povrede obveze u tom slučaju i nije vratila dotični iznos koji joj je uvjetno plaćen, iako ju je Češka Republika na to formalno pozvala. Češka Republika prema tome tvrdi da su ispunjeni uvjeti za utvrđenje da je Komisija propustila djelovati.

(¹) Usporediti presudu od 25. listopada 2017., Slovačka/Komisija (C-593/15 P i C-594/15 P, EU:C:2017:800) i presudu od 25. listopada 2017., Rumunjska/Komisija (C-599/15 P, EU:C:2017:801).

Tužba podnesena 11. siječnja 2019. – AD protiv ECHA-e**(Predmet T-25/19)**

(2019/C 103/64)

*Jezik postupka: engleski***Stranke***Tužitelj:* AD (zastupnici: L. Levi i N. Flandin, odvjetnici)*Tuženik:* Europska agencija za kemikalije (ECHA)**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi tuženikovu odluku od 28. ožujka 2018. o neproduženju tužiteljeva ugovora o radu s ECHA-om;
- poništi objavu slobodnog radnog mjesta koju je ECHA objavila 9. ožujka 2018. za radno mjesto člana ugovornog osoblja FS II, u dijelu u kojem navedena objava nudi radno mjesto sa zadacima koji su jednaki onima koje je tužitelj izvršavao u okviru svog ugovora člana privremenog osoblja;
- ako je to potrebno, poništi i tuženikovu odluku od 1. listopada 2018., o kojoj je tužitelj obaviješten 2. listopada 2018., kojom je odbijena tužiteljeva žalba protiv odluke o neproduženju ugovora;
- naloži naknadu materijalne i nematerijalne štete koju je pretrpio tužitelj;
- naloži tuženiku snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti*U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.*

1. Prvi tužbeni zahtjev u okviru kojeg se tvrdi da je došlo do povrede *Work Instructions* (radne upute) koje je ECHA utvrdila u pogledu postupka produženja ili neproduženja ugovora i do povrede načela jednakog postupanja i zabrane diskriminacije.
2. Drugi tužbeni zahtjev u okviru kojeg se tvrdi da je došlo do povrede obveze obrazlaganja.
3. Treći tužbeni zahtjev u okviru kojeg se tvrdi da je došlo do povrede prava obrane, a posebno prava na saslušanje.
4. Četvrti tužbeni zahtjev u okviru kojeg se tvrdi da je došlo do povrede obveze dužne pažnje.
5. Peti tužbeni zahtjev u okviru kojeg se tvrdi da su razlozi koje je ECHA navela u prilog neproduženja ugovora o radu očito pogrešni i ukazuju na to da je došlo do zlouporabe ovlasti.

Tužba podnesena 15. siječnja 2019. – AF protiv FRA**(Predmet T-31/19)**

(2019/C 103/65)

*Jezik postupka: engleski***Stranke***Tužitelj:* AF (zastupnici: L. Levi i N. Flandin, *lawyers*)*Tuženik:* Agencija Europske unije za temeljna prava (FRA)**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi tuženikovu odluku od 9. svibnja 2018. kojom se utvrđuje popis članova privremenog osoblja koji ispunjavaju uvjete da budu predloženi za postupak razvrstavanja za 2017. na koji nije bilo uvršteno tužiteljevo ime;
- ako je to potrebno, poništi i odluku FRA-e koju je tužitelj zaprimio 5. listopada 2018., kojom je odbijena tužiteljeva žalba protiv navedene odluke FRA-e od 9. svibnja 2017.;
- naloži naknadu imovinske štete koju je pretrpio tužitelj;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog u okviru kojeg se tvrdi da je povrijeđen članak 54. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika Europske unije, članak 30. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju za dužnosnike, te članak 3. Odluke br. 2016/01 FRA-ova Izvršnog odbora kojom se utvrđuju opće provedbene odredbe u vezi s člankom 54. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika.
2. Drugi tužbeni razlog u okviru kojeg se tvrdi da je došlo do povrede prava na dobru upravu prema članku 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.
3. Treći tužbeni razlog u okviru kojeg se tvrdi da je došlo do povrede načela pravne sigurnosti i legitimnih očekivanja.

Tužba podnesena 17. siječnja 2019. – Harrington Padrón protiv Vijeća**(Predmet T-32/19)**

(2019/C 103/66)

*Jezik postupka: engleski***Stranke***Tužitelj:* Katherine Nayarith Harrington Padrón (Caracas, Venezuela) (zastupnici: L. Giuliano i F. Di Gianni, odvjetnici)*Tuženik:* Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2018/1656 od 6. studenoga 2018. ⁽¹⁾ i Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2018/1653 od 6. studenoga 2018. ⁽²⁾ u dijelu u kojem se njihove odredbe odnose na tužiteljicu; i
- naloži Vijeću snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj tužbi, tužiteljica se oslanja na jedan tužbeni razlog u okviru kojeg tvrdi da je Vijeće počinilo očitu pogrešku u ocjeni kad je utvrdilo da njezino ime treba zadržati na popisima u Prilogu I. Odluci Vijeća (ZVSP) 2017/2074 od 13. studenoga 2017. ⁽³⁾ i Prilogu IV. Uredbi Vijeća (EU) 2017/2063 od 13. studenoga 2017. ⁽⁴⁾ unatoč činjenici da više nije zamjenica državnog odvjetnika i da više nije u vezi s vlastima Venezuele.

⁽¹⁾ Odluka Vijeća (ZVSP) 2018/1656 od 6. studenoga 2018. o izmjeni Odluke (ZVSP) 2017/2074 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL L 276, 7.11.2018., str. 10.).

⁽²⁾ Provedbena uredba Vijeća (EU) 2018/1653 od 6. studenoga 2018. o provedbi Uredbe (EU) 2017/2063 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL L 276, 7.11.2018., str. 1.).

⁽³⁾ Odluka Vijeća (ZVSP) 2017/2074 od 13. studenoga 2017. o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL L 295, 14.11.2017., str. 60.).

⁽⁴⁾ Uredba Vijeća (EU) 2017/2063 od 13. studenoga 2017. o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL L 295, 14.11.2017., str. 21.).

Tužba podnesena 21. siječnja 2019. – Portugal protiv Komisije

(Predmet T-38/19)

(2019/C 103/67)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Tužitelj: Portugalska Republika (zastupnici: L. Inez Fernandes, P. Barros da Costa, P. Estêvão i J. Saraiva de Almeida, agenti)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku C(2018) 7424 Komisije od 16. studenoga 2018., priopćenu 19. studenoga 2018., kojom se iz financiranja Europske unije isključuju određeni izdaci nastali za države članice u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) ⁽¹⁾, u dijelu u kojem iz financiranja Europske unije isključuje iznos od 8 703 417,29 eura koji se odnosi na troškove koje je Portugalska Republika u okviru višestruke sukladnosti prijavila za financijske godine 2014. do 2016.
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U potporu svojoj tužbi, tužitelj ističe dva glavna i jedan podredni tužbeni razlog.

Prvi tužbeni razlog temelji se na pogrešci koja se tiče prava počinjenoj u pogledu zaključka da je portugalski sustav preblag: povreda članka 24. Uredbe (EZ) br. 73/2009 ⁽²⁾ i članka 54. stavka 1. točke (c), članka 54. stavka 2. i članka 71. Uredbe (EZ) br. 1122/2009 ⁽³⁾.

Drugi tužbeni razlog:

1. „Izračun financijskog ispravka”: pogreška koja se tiče prava, povreda načela legitimnih očekivanja i proporcionalnosti te povreda članka 52. Uredbe (EU) br. 1306/2013 koje je Komisija počinila.
2. povreda načela proporcionalnosti.

Podredno naveden tužbeni razlog:

Prosječna sankcija i tehnička nepreciznost Dokumenta Komisije C(2015) 3675 (Prilog A.5): pogreška koja se tiče prava i povreda načela proporcionalnosti.

- ⁽¹⁾ Provedbena odluka Komisije (EU) 2018/1841 od 16. studenoga 2018. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) (priopćeno pod brojem dokumenta C(2018)7424) (SL 2018., L 298, str. 34.)
- ⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 73/2009 od 19. siječnja 2009. o utvrđivanju zajedničkih pravila za programe izravne potpore za poljoprivrednike u okviru zajedničke poljoprivredne politike i utvrđivanju određenih programa potpore za poljoprivrednike, o izmjeni uredaba (EZ) br. 1290/2005, (EZ) br. 247/2006, (EZ) br. 378/2007 i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1782/2003 (SL 2009., L 30, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 19., str. 199.)
- ⁽³⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 1122/2009 od 30. studenoga 2009. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 73/2009 u pogledu višestruke sukladnosti, modulacije i integriranog administrativnog i kontrolnog sustava, u okviru programa izravne potpore za poljoprivrednike predviđenih u navedenoj Uredbi, kao i za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1234/2007 u pogledu višestruke sukladnosti u okviru programa potpore predviđenog za sektor vina (SL 2009., L 316, str. 65.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 20., str. 231.)

Tužba podnesena 24. siječnja 2019. – WV protiv ESVD-a

(Predmet T-43/19)

(2019/C 103/68)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: WV (zastupnik: É. Boigelot, odvjetnik)

Tuženik: Europska služba za vanjsko djelovanje

Tužbeni zahtjev

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku o odbijanju zahtjeva za naknadu štete koju je tijelo za imenovanje donijelo 28. ožujka 2018. kao i, po potrebi, odluku o odbijanju žalbe od 26. lipnja 2018. donesenu 26. listopada 2018.;
- posljedično, u skladu sa zahtjevom za naknadu štete na način kako ga je tužiteljica, na temelju članka 90. stavka 1. Pravilnika o osoblju, formilirala u podnesku od 29. studenoga 2017., priznati i naložiti ESVD-u da tužiteljici isplati naknadu štete procijenjenu na 690 000 eura, uz mogućnost njezina povećanja tijekom postupka, iznos određen *ex aequo et bono* 31. siječnja 2019. na ime naknade imovinske i neimovinske štete te povrede nanesene njezinu ugledu i karijeri, uz mogućnost povećanja tijekom postupka i ne dovodeći u pitanje zahtjev za naknadu štete zbog gubitka budućih primanja uzrokovanog mogućim odlaskom iz institucija;
- naloži tuženiku snošenje svih troškova, u skladu s člankom 134. Poslovnika Općeg suda Europske unije.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi, tužiteljica se poziva na jedan tužbeni razlog, koji se osobito temelji na povredi članaka 12., 12.a, 22.b, 24., 25. i 26. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije (u daljnjem tekstu: Pravilnik o osoblju), članaka 1. i 2. Priloga IX. Pravilniku o osoblju i Uredbe (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL 2001., L 8, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 34., str. 6.).

Tužiteljica se u okviru tužbenog razloga, s jedne strane, također poziva osobito na povredu članaka 41., 47. i 52. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, povredu Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, prava obrane i načela kontradiktornosti, kao i na povredu članka 296. UFEU-a.

S druge strane, tužiteljica smatra da je, osim očite povrede načela legitimnih očekivanja i jednakosti oružja, uprava također počinila zlouporabu prava i postupka. Tužiteljica smatra da pobijana odluka sadržava povredu načela koje upravi nalaže da odluku donese samo na temelju zakonom dopuštenih razloga, odnosno razloga koji su relevantni i koji ne sadržavaju očitu/ e pogrešku/ e u ocjeni, pogrešku/ e koja se tiče/ u činjenica ili prava, kao i povredu načela proporcionalnosti, dužnosti pružanja pomoći i dužnosti brižnog postupanja, razumnog roka i načela dobre uprave.

Pobijana odluka stoga se temelji na nepotpunoj, pogrešnoj i pristranoj ocjeni činjenica i mjerodavnih pravnih propisa.

Tužiteljica u bitnome ističe da nesumnjivo postoji uzročna veza između grešaka koje je počinilo tijelo za imenovanje i nastale štete, s obzirom na to da ta nezakonita postupanja uzrokuju tešku povredu tužiteljčina profesionalnog, moralnog i financijskog integriteta. Naime, počinjene greške dovode do narušavanja odnosno uništenja tužiteljčina ugleda u odnosu na njezine unutarnje i vanjske suradnike te joj uzrokuju stvarni gubitak mogućnosti za profesionalni razvoj, posljedično je stavljaajući u stanje nemoći, koje je dovelo do tjeskobe i/ ili trajnog stanja uznemirenosti i nesigurnosti u pogledu budućnosti.

Tužba podnesena 23. siječnja 2019. – Dansk Erhverv protiv Komisije**(Predmet T-47/19)**

(2019/C 103/69)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: Dansk Erhverv (Kopenhagen, Danska) (zastupnik: T. Mygind, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi Komisijinu odluku C(2018) 6315 *final* od 4. listopada 2018. o državnoj potpori SA.44865 (2016/FC) – Njemačka – navodna državna potpora njemačkim trgovinama pića koje se nalaze na granicama;

— naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj tužbi tužitelj ističe jedan tužbeni zahtjev u okviru kojeg tvrdi da je Komisija povrijedila tužiteljeva procesna prava kao zainteresirane stranke sukladno članku 108. stavku 2. UFEU-a i članku 4. stavku 4., članku 12. stavku 1. i članku 24. stavku 1. Postupovne uredbe ⁽¹⁾, time što nije pokrenula službeni istražni postupak predviđen člankom 108. stavkom 2. UFEU-a unatoč ozbiljnim poteškoćama s kojima se susrela prilikom ocjene pitanja o državnim potporama, razmatranih u okviru pritužbe koja se odnosi na administrativnu praksu o „izvoznoj deklaraciji”, a osobito na oslobođenje trgovina koje se nalaze na granicama od obveze naplate pologa i stoga plaćanja PDV-a na polog, kao i na oslobođenje od novčanih kazni u slučaju povrede obveza o naplati pologa sukladno njemačkom sustavu o plaćanju pologa na pića u limenoj ambalaži. Komisija je stoga počinila pogreške koje se tiču prava i očite pogreške u ocjeni činjenica, kao prvo, što se tiče usklađenosti prakse o „izvoznoj deklaraciji” s obvezama Njemačke sukladno članku 4. stavku 3. UFEU-a, Direktivi o ambalaži ⁽²⁾ i načelu „onečišćivač plaća”, te zahtjevima o naplati pologa predviđenima njemačkim propisima o ambalaži. Kao drugo, Komisija je počinila pogrešku u odnosu na učinke činjenice da Njemačka nije naplatila prihode od PDV-a zbog prakse o „izvoznoj deklaraciji”, a riječ je o onima koji su nastali državnim potporom.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EU) 2015/1589 od 13. srpnja 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, SL L 248, 24.9.2015., str. 9.

⁽²⁾ Direktiva (EU) 2018/852 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu, SL L 150, 14.6.2018., str. 141.

Tužba podnesena 28. siječnja 2019. – smart things solutions protiv EUIPO-a – Samsung Electronics (smart:)things)

(Predmet T-48/19)

(2019/C 103/70)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: smart things solutions GmbH (Seefeld, Njemačka) (zastupnik: R. Dissmann, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druge stranke pred žalbenim vijećem: Samsung Electronics GmbH (Schwalbach am Taunus, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije smart:)things crne i zelene boje –žig Europske unije br. 10 914 836

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja ništavosti

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 20. studenoga 2018. u predmetu R 835/2018-4

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi pobijanu odluku;

— naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- Povreda članka 95. stavka 1. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 28. siječnja 2019. – View protiv EUIPO-a (CREATE DELIGHTFUL HUMAN ENVIRONMENTS)**(Predmet T-49/19)**

(2019/C 103/71)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: View, Inc. (Milpitas, Delaware, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: G. Tritton, *Barrister*)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija verbalnog žiga CREATE DELIGHTFUL HUMAN ENVIRONMENTS – međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija br. 1 381 213

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 27. studenoga 2018. u predmetu R 1625/2018-2

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- Povreda članka 7. stavka 2. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 28. siječnja 2019. – Casual Dreams protiv EUIPO-a – López Fernández (Dayaday)**(Predmet T-50/19)**

(2019/C 103/72)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski***Stranke**

Tužitelj: Casual Dreams, SLU (Manresa, Španjolska) (zastupnik: A. Tarí Lázaro, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Miguel Ángel López Fernández (Fuensalida, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije Dayaday – prijava za registraciju br. 13 243 563

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 16. studenoga 2018. u predmetu R 2097/2018-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- djelomično poništi odluku drugog žalbenog vijeća od 27. studenoga 2018. u predmetu R 2097/2018-5, kojom je djelomično odbijena žalba protiv odluke EUIPO-va odjela za prigovore br. B 2 469 545 od 17. prosinca 2015.,
- djelomično poništi pobijanu odluku na temelju članka 8. stavka 5. Uredbe o žigu Europske unije, jer je njome potvrđeno odbijanje prigovora i žalbe za proizvode u razredima 9., 16. i 24.,
- odbije prijavu registracije žiga Europske unije br. 13 243 563 koju je podnio intervenijent u vezi sa sljedećim proizvodima:

razred 9 „Optički uređaji, pojačala i korektori; Optička pojačala; Optički proizvodi; Optički uređaji i instrumenti; Optička stakla; Zamjenjive leće [objektiva]; Protoreflektirajuće leće; Plastične leće; Oftalmološke leće; Optičke leće; Objektivi; Sunčane naočale; Korektivne leće; Futrole za sunčane naočale; [Optičke] korektivne leće; Staklene oftalmološke leće; Okviri za naočale i sunčane naočale; Lančići za sunčane naočale; Sunčani dodaci za naočale; Vezice za sunčane naočale; Leće za sunčane naočale; Optičke leće za sunčane naočale; Okviri za sunčane naočale; Optički proizvodi s gradijentom; Lančići za naočale; Vezice za naočale; Stakla za naočale; Optička stakla; Navlake [kutijice] za kontaktne leće; Prilagođene navlake za kontaktne leće; Navlake za naočale; Navlake za leće; Navlake za kontaktne leće; [Optičke] naočale; Naočale za čitanje; Dječje naočale; Polarizirajuće naočale; Okviri za naočale; Rastavljeni okviri za naočale; Krila za naočale; Navlake za krila naočala; Nosači za naočale; Naočale; [Optičke] naočale; Korektivne naočale; Nosači za naočale; Naočale za skijanje; Naočale za biciklizam; Okviri za naočale; (Lančići za) naočale; (Naočale za) sport; (Navlake za) naočale; Okviri za sunčane naočale; Posebne naočale za snijeg; Naočale za plivanje; Zaštitne naočale za sport; Naočale za sport”.

razred 16 „Ljepljive tvari za papirnate proizvode ili za kućanstvo; Umjetnička djela, papirnate figurice i arhitektonske makete od papira i kartona; Papirnatu proizvodi; Držači za papire; Ljepljive tvari za papirnate proizvode; Torbe i vrećice od papira; Knjige obaveza; Katalozi; Kožni omoti za dnevnike; Tiskani oglasi; Stalci za fotografije; Pribor za pisanje i uvezivanje; Pribor za pisanje i tiskanje; Materijal za podučavanje; Otvarači pisama [uredski proizvodi]; Dnevnici; Košare za pisma; Uredski papir; Uredski pribor osim namještaja; Pisači pribor; Materijal za pisanje; Uredski papirnat materijal; Školski pribor; Držac za knjige; Nosači za kemijske olovke”.

razred 24 „Tkanine; Zastori; Prekrivači za namještaj; Kućanska tekstilna roba; Kućanski tekstilni artikli izrađeni od netkanih materijala; Tekstilna roba; Zidne zavjese; Tkanine za namještaj; Netkani tekstilni artikli; Međupodstave izrađene od netkane tkanine; Podstave za šešire; Tkanine za podstavu; Rupčići od tekstila; Maramice od tekstila; Tekstil u metraži koji nije obuhvaćen drugim razredima; Rupčići; Tekstilni materijali od lana; Tekstilni materijali od flanela; Tekstil za namještaj; Krpe za umivanje; Ručnici [tekstilni] za kuhinjsku upotrebu; Tekstili koji nisu obuhvaćeni u drugim razredima; Flizelin; Flis od polipropilena; Flis od poliestera; Podstava od tkanine za odjeću; Fular [tkanina]; Tekstilna roba od pamuka u komadima; Sintetička tekstilna roba u komadima; Tekstilna roba u komadima; Platno; Materijali za tekstilnu robu za kućanstvo; Materijali za izradu odjeće; Materijali za odijela [tekstilni]; Tekstil za izradu odjevnih artikala; Tekstilna tkanina za izradu kućanskih tekstilnih artikala; Tekstilna tkanina za upotrebu u proizvodnji sportske opreme; Tkanina za proizvodnju odjeće; Tkanina za proizvodnju lisnica; Tkanina koja imitira kožu životinja; Tkanina za proizvodnju ženske vanjske odjeće; Traper tkanina; Tkanina koja se koristi za ortopedsku pomagala; Vodootporna tkanina za upotrebu u proizvodnji hlača; Vodootporna tkanina za upotrebu u proizvodnji jakni; Vodootporna tkanina za upotrebu u proizvodnji šešira; Vodootporna tkanina za upotrebu u proizvodnji rukavica; Tkanina za podstavu odjeće; Tkanina za odjeću; Tkanina s premazom za upotrebu u proizvodnji kožne robe; Tkanina s premazom za upotrebu u proizvodnji kišnih kabanica; Tkanina koja je imitacija kože; Tekstilni materijali koji ne propuštaju vodu, ali propuštaju vlagu; Tekstilna roba u komadima za izradu ručnika”.

— naloži EUIPO-u snošenje troškova, uključujući tužiteljeve troškove u žalbenom postupku pred EUIPO-om.

Tužbeni razlog

Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) i članka 8. stavka 5. Uredbe (EU) br. 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća

Tužba podnesena 29. siječnja 2019. – Laboratorios Ern protiv EUIPO-a – SBS Bilimsel Bio Çözümler Sanayi Ve Ticaret (apiheal)

(Predmet T-51/19)

(2019/C 103/73)

Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski

Stranke

Tužitelj: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Španjolska) (zastupnik: S. Correa Rodríguez, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: SBS Bilimsel Bio Çözümler Sanayi Ve Ticaret AŞ (Istanbul, Turska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije apiheal – prijava za registraciju br. 14 411 557

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 19. studenoga 2018. u predmetu R 1725/2017-4

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg Suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku u odnosu na djelomično odobrenje registracije za sljedeće proizvode: „mirisi; Kozmetički proizvodi; Mirisi; Dezodoransi (za osobnu upotrebu i za životinje); Sapuni; Aromatične trave za kupke (koje nisu za medicinsku upotrebu); Proizvodi za njegu zubi, Preparati za čišćenje zubi, Pripravci za poliranje zubnih proteza, Preparati za izbjeljivanje zubi, Vodice za ispiranje usne šupljine koje nisu za medicinsku upotrebu” iz razreda 3. i „proizvodi za uništavanje životinjskih štetočina; Fungicidi, herbicidi” iz razreda 5.
- odbije prijavu žiga Europske unije br. 14 411 557 u odnosu na navedene proizvode „mirisi; Kozmetički proizvodi; Mirisi; Dezodoransi (za osobnu upotrebu i za životinje); Sapuni; Aromatične trave za kupke (koje nisu za medicinsku upotrebu); Proizvodi za njegu zubi, Preparati za čišćenje zubi, Pripravci za poliranje zubnih proteza, Preparati za izbjeljivanje zubi, Vodice za ispiranje usne šupljine koje nisu za medicinsku upotrebu” iz razreda 3. i „proizvodi za uništavanje životinjskih štetočina; Fungicidi, herbicidi” iz razreda 5.
- naloži EUIPO-u i, po potrebi, intervenijentu snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) i članka 8. stavka 5. Uredbe (EU) br. 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 31. siječnja 2019. – SBS Bilimsel Bio Çözümler Sanayi Ve Ticaret protiv EUIPO-a – Laboratorios Ern (apiheal)

(Predmet T-53/19)

(2019/C 103/74)

Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski

Stranke

Tužitelj: SBS Bilimsel Bio Çözümler Sanayi Ve Ticaret AŞ (Istanbul, Turska) (zastupnik: M. López Camba, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druge stranke pred žalbenim vijećem: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije apiheal – prijava za registraciju br. 14 411 557

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 19. studenoga 2018. u predmetu R 1725/2017-4

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku u mjeri u kojoj je njome odbijena registracija za proizvode iz razreda 30. i 5. (prva i treća točka izreke navedene odluke).
- naloži EUIPO-u i društvu Laboratorios Ern, SA snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) i članka 8. stavka 5. Uredbe (EU) br. 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Rješenje Općeg suda od 31. siječnja 2019. – PO i dr. protiv ESVD-a

(Predmet T-56/17) ⁽¹⁾

(2019/C 103/75)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik petog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 112, 10. 4. 2017.

Rješenje Općeg suda od 31. siječnja 2019. – PO protiv ESVD-a

(Predmet T-479/17) ⁽¹⁾

(2019/C 103/76)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik petog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 347, 16. 10. 2017.

Rješenje Općeg suda od 31. siječnja 2019. – PP protiv ESVD-a

(Predmet T-727/17) ⁽¹⁾

(2019/C 103/77)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik petog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 22, 22. 1. 2018.

Rješenje Općeg suda od 31. siječnja 2019. – VJ protiv ESVD-a**(Predmet T-180/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 103/78)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik petog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 161, 7. 5. 2018.

Rješenje Općeg suda od 31. siječnja 2019. – PO protiv ESVD-a**(Predmet T-494/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 103/79)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik petog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 381, 22. 10. 2018.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR